

Å arrangere en golfkonkurranse – «Fremgangsmåter for komiteen»

Innledning

Det er mange ting en komité skal, kan eller bør tenke på eller ta stilling til, i forbindelse med en golfkonkurranse.

Det er en del å tenke på før turneringen (i planleggingsfasen), under turneringen (når det oppstår forutsatte og uforutsette hendelser), og etter turneringen (hvor det også kan oppstå forutsatte og uforutsatte hendelser).

I golfreglene (i regelappen) finnes en egen del kalt «**Fremgangsmåter for komiteen**» eller på engelsk, Committee Procedures. Her finner man det aller meste om å arrangere en golfkonkurranse.

Dette dokumentet er en norsk oversettelse av Committee Procedures.

Innhold

1. Komiteens rolle.....	6
A. Daglig spill	6
B. Konkurranser.....	6
2. Banemerking for daglig spill	8
A. Utenfor banen (Out of Bounds)	8
(1) Generelle retningslinjer for å bestemme og merke grenser	8
(2) Merking av interne grenser	9
B. Utslagsområder	9
C. Straffeområder	10
(1) Vurdering av områder uten vann som straffeområde	10
(2) Hvordan merke eller definere grensen til et straffeområde.....	11
(3) Fastsettelse av hvor grensen til et straffeområde skal merkes	11
(4) Om et straffeområde skal merkes som rødt eller gult.....	11
(5) Endring av status for et straffeområde mellom rødt og gult	12
(6) Definere et straffeområde som et spilleforbudsområde.....	12
(7) Vannforekomst ved siden av banen	12
D. Bunkere.....	13
E. Greener	13
F. Unormale baneforhold.....	13
(1) Vurdering av områder som skal merkes som "grunn under reparasjon"	14
(2) Hvordan merke eller definere grensen til "grunn under reparasjon"	14
G. Spilleforbudsområder (No Play Zones).....	14
(1) Hva kan merkes som spilleforbudsområde.....	14
(2) Hvordan merke et spilleforbudsområde	15
H. Integrerte gjenstander (Integral Objects).....	15
I. Droppesoner	16
(1) Når skal droppesoner brukes	16
(2) Hvor skal droppesoner plasseres.....	16
3. Lokale regler for daglig spill	17
4. Ytterligere hensyn ved daglig spill	18
A. Spilletempo og spilleroppførsel	18
(1) Startintervaller.....	18
(2) Retningslinjer for spilletempo	18

(3) Regler for spilleroppførsel	18
B. Avbrytelse av spill	19
C. Regelhjelp	19
5. Før konkurransen	20
A. Fastsettelse av konkurransevilkår	20
(1) Kvalifikasjonskrav	20
(2) Påmeldingskrav og -frister	21
(3) Format, inkludert handicap	21
(4) Vilkår for andre spilleformer	21
(5) Når scorekortet er levert	22
(6) Hvordan avgjøre like resultater	22
(7) Når konkurranseresultatet er endelig	23
(8) Endring av konkurransevilkår etter at konkurransen har startet	23
(9) Antidoping	24
B. Banemerking	25
(1) Utenfor banen	25
(2) Straffeområder	25
(3) Bunkere	26
(4) Unormale baneforhold og integrerte gjenstander	26
(5) Spilleforbudsområder	26
(6) Midlertidige hindringer	26
C. Lokale regler	26
D. Kvalifikasjonskrav for funksjonshemmede til å bruke regel 25	27
E. Defineringsområder	27
F. Utslagsområder og hullplasseringer	28
(1) Valg av utslagsområder	28
(2) Valg av hullplasseringer	28
G. Trekning, grupper og starttider	29
(1) Trekning	29
(2) Starttider og grupper	30
(3) Markører	30
(4) Startområder	30
H. Retningslinjer for spillem tempo	31
I. Spilleroppførsel	32
(1) Etablering av regler for spilleroppførsel	32

(2) Tillatt og ikke tillatt bruk av regler for spilleroppførsel.....	32
(3) Fastsettelse av straffer ved brudd	32
(4) Eksempel på straffestruktur	33
(5) "Spirit of the Game" og alvorlig brudd	33
J. Informasjon til spillere og dommere	34
(1) Lokale regler	34
(2) Gruppe- og trekningstabeller	34
(3) Hullplasseringskart	34
(4) Scorekort inkludert fordeling av handicapslag	34
(5) Retningslinjer for spilletempo og regler for spilleroppførsel	34
(6) Evakueringsplan	35
(7) Veiledning og forklaring av beste praksis for å forhindre "backstopping"	35
6. Under konkurransen	36
A. Start.....	36
B. Banen.....	36
(1) Banens vedlikehold under runden	36
(2) Fastsetting av hullplasseringer og utslagsområder	37
C. Regelhjelp til spillere	38
(1) Dommerens og komiteens oppgaver og myndighet	38
(2) Dommer gir spiller tillatelse til å bryte en regel	38
(3) Dommer advarer spiller om forestående regelbrudd	38
(4) Uenighet med dommerens avgjørelse	38
(5) Spiller ansvarlig for å gi korrekt informasjon til dommer	38
(6) Hvordan avgjøre faktaspørsmål.....	39
(7) Når den faktiske stillingen i matchen ikke kan fastslås.....	40
(8) Håndtering av avgjørelse når spiller handler etter regel som ikke gjelder	40
D. Håndheving av retningslinjer for spilletempo	41
E. Avbrytelse og gjenopptakelse av spill.....	41
(1) Umiddelbar og normal avbrytelse av spill.....	41
(2) Vurdering av når spill skal avbrytes og gjenopptas.....	41
(3) Gjenopptakelse av spill	42
(4) Om runden skal annulleres.....	42
(5) Spiller nekter å starte eller stopper spill på grunn av vær	42
(6) Fjerning av midlertidig vann eller løse naturgjenstander fra green	42
(7) Match startet i uvitenhet om at banen er stengt	43

F. Scoring	43
(1) Matchspill	43
(2) Slagspill.....	43
G. Cut, trekning og nye grupper	43
(1) Cut og opprettelse av nye grupper.....	43
(2) Håndtering av strykning og diskvalifikasjoner i matchspill	44
(3) Håndtering av strykning og diskvalifikasjoner i slagspill	44
(4) Kvalifisering til matchspill	44
(5) Feil bruk av handicap påvirker matchspill-trekning	44
7. Etter konkurransen	45
A. Avgjørelse ved like resultater i slagspill.....	45
(1) Diskvalifikasjon eller innrømmelse av tap i omspill i slagspill.....	45
(2) Noen spillere fullfører ikke omspill i slagspill.....	45
B. Ferdigstilling av resultater	45
C. Utdeling av premier	45
D. Regel- eller scoringsspørsmål som oppstår etter konkurransen	45
8. Maler lokale regler	47
9. Andre spilleformer.....	48
A. Modifisert Stableford	48
B. Greensome	48
C. Scramble.....	48
D. Beste to av fire scorerer teller	49

1. Komiteens rolle

Golfreglene definerer komiteen som personen eller gruppen som har ansvaret for en konkurranse eller banen. Komiteen er avgjørende for at spillet kan gjennomføres på riktig måte. Komiteen har ansvaret for å drifte banen til daglig eller for en bestemt konkurranse, og skal alltid handle på måter som støtter golfreglene. Denne delen av den offisielle veiledningen til golfreglene gir komiteen råd om hvordan den skal oppfylle denne rollen.

Selv om mange av komiteens oppgaver er spesifikke for gjennomføring av organiserte konkurranser, er en viktig del av komiteens ansvar knyttet til ansvaret for banen under daglig spill.

A. Daglig spill

Selv når det ikke pågår en offisiell konkurranse, er det viktig at komiteen sørger for at spillere kan spille etter golfreglene når det spilles uformelle runder som handicaptellende selskapsrunder eller egne interne vennskapelige konkurranser. Denne typen av spill omtales som daglig spill gjennom hele fremgangsmåter for komiteen.

Under daglig spill er komiteens struktur ofte mer uformell enn under konkurranser, og i mange tilfeller vil komiteens ansvar bli delegert til eller utført av én eller flere representanter for banen, som golfpro, banesjef eller annen ansatt. Komiteens oppgaver inkluderer:

- Sikre at banen er korrekt merket (se Del 2)
- Fastsette eventuelle lokale regler for daglig spill (se Del 3)
- Fastsette og håndheve retningslinjer for spilletempo og spilleroppførsel (se Del 4A)
- Vurdere når spill skal avbrytes på grunn av vær eller andre forhold (se Del 4B)
- Gi regelhjelp til spillere når de har spørsmål om daglig spill (se Del 4C)

B. Konkurranser

Når komiteen har ansvaret for en konkurranse, har den oppgaver før, under og etter spill for å sikre at konkurransen gjennomføres smidig i henhold til reglene.

Ressursene komiteen har tilgjengelig vil variere avhengig av bane eller konkurransenivå, og komiteen kan derfor ikke alltid gjennomføre alle anbefalte praksiser. I slike tilfeller må komiteen prioritere oppgavene for hver konkurranse.

Perioden før konkurransen starter er kanskje den viktigste for å sikre en smidig gjennomføring. Komiteens oppgaver i denne perioden kan inkludere:

- Fastsette konkurransens vilkår (se Del 5A)
- Gjennomgå og justere banemerking (se Del 5B)
- Gjennomgå lokale regler og fastsette eventuelle tillegg (se Del 5C)
- Fastsette krav til spillere med funksjonsnedsettelse for bruk av regel 25 (se Del 5D)
- Definere om og hvor spillere kan trene på banen (se Del 5E)
- Fastsette utslagsområder og hullplasseringer som skal brukes (se Del 5F)

- Fastsette og publisere trekning for matchspill eller grupper for slagspill og starttider (se Del 5G)
- Definere retningslinjer for spilletempo og spilleroppførsel (se Delene 5H og 5I)
- Forberede materiell til spillere og dommere (se Del 5J)

Når konkurransen har startet, er komiteen ansvarlig for å sikre at spillerne har den informasjonen de trenger for å spille etter reglene og for å hjelpe dem med å anvende reglene:

- Gi informasjon til spillerne slik at de er kjent med gjeldende lokale regler, retningslinjer for spilletempo og spilleroppførsel, samt annen viktig informasjon som hvilke utslagsområder som skal brukes og hvor hullene er plassert (se Del 6A)
- Starte matcher og grupper til rett tid (se Del 6A)
- Sikre at banen er korrekt satt opp, merket og vedlikeholdt (se Del 6B)
- Gi regelhjelp til spillerne (se Del 6C)
- Håndheve retningslinjer for spilletempo (se Del 6D)
- Avbryte spill på grunn av vær eller andre forhold og deretter avgjøre når spillet skal gjenopptas (se Del 6E)
- Tilby et område der spillerne kan rapportere resultatet av en match eller levere scorekort i slagspill (se Del 6F)
- Validere alle scorere fra runden i slagspill (se Del 6F)
- Fastsette og publisere eventuelle grupperinger og starttider for spillere dersom det er flere runder som ikke tidligere er publisert (se Del 6G)

Når spillet er avsluttet, inkluderer komiteens oppgaver:

- Rangere eventuelle like resultater i slagspill (se Del 7A)
- Bekrefte endelige resultater og avslutte konkurransen (se Del 7B)
- Dele ut eventuelle premier (se Del 7C)
- Håndtere eventuelle saker som oppstår etter at konkurransen er avsluttet (se Del 7D)

2. Banemerking for daglig spill

Å merke banen og oppdatere disse merkingene etter behov er en kontinuerlig oppgave som komiteen har ansvar for. En godt merket bane gjør det mulig for spilleren å spille etter reglene og bidrar til å fjerne forvirring. For eksempel kan en spiller være usikker på hvordan de skal gå frem hvis en dam (straffeområde) ikke er merket.

A. Utenfor banen (Out of Bounds)

Det er viktig at komiteen merker grensene korrekt og vedlikeholder merkingene slik at en spiller som slår ballen nær en grense kan avgjøre om ballen er innenfor eller utenfor banen.

(1) Generelle retningslinjer for å bestemme og merke grenser

Komiteen kan merke banens grense på flere måter. For eksempel kan staker eller malte linjer plasseres av komiteen, eller eksisterende gjerder eller murer kan brukes til å definere grensene, samt grensen av andre permanente strukturer som veier eller bygninger.

Ved fastsettelse og merking av banens grenser skal komiteen vurdere følgende:

a. Eiendommer som grenser til banen

Der private eiendommer og offentlige veier grenser til banen, anbefales det sterkt at komiteen merker disse områdene som utenfor banen. Ofte vil disse eiendommene ha murer eller gjerder som kan brukes som grense for banen. Når disse finnes, er det vanligvis ikke nødvendig å flytte grensen innenfor ved å plassere staker. Men komiteen kan ønske å flytte grensen innover (for eksempel ved bruk av staker) for å gi ekstra beskyttelse til naboeiendommer.

Det er ikke et krav at en bane har grenser, men det er anbefalt for å forhindre spill fra eiendom som ikke tilhører banen. Det kan imidlertid være steder der store åpne områder grenser til de faktiske eiendomsgrensene, hvor det ikke vil være innvendinger mot at spillere spiller fra. I slike tilfeller er det ikke nødvendig å plassere staker eller på annen måte definere grensen.

Der en eksisterende struktur som en mur eller et gjerde brukes til å definere grensen, vil hele gjenstanden være en grensegjenstand hvor fritak uten straff (fri dropp) ikke er tilgjengelig.

b. Bruk av staker

Grensestaker bør være hvite, men en annen farge kan brukes. Det kan være eksisterende staker som har en annen farge, eller komiteen kan ha en grunn til å bruke en annen farge for å skille dem fra andre gjenstander på banen. I slike tilfeller skal komiteen informere spillerne via scorekortet, oppslagstavle i klubbhuset, lokale regler eller på annen måte. Komiteen bør unngå bruk av røde eller gule staker for å merke grense for å unngå forveksling med straffeområder.

Avstanden mellom staker kan variere, men ideelt sett bør det være mulig å se bunnen av én stake fra den neste for å avgjøre om en ball er utenfor banen. Det er viktig å sjekke at busker, trær eller lignende ikke skjuler staker eller gjør det vanskelig å se fra én til den neste. Generelt bør staker plasseres med en avstand på maksimalt 30 skritt for at spillerne enkelt skal kunne se mellom dem.

Hvis en grense skal fortsette i en retning (uten fysisk å være merket med staker), plasseres to staker med en fot mellomrom, for å vise hvilken retning grensen fortsetter uendelig, i den retningen.

c. Bruk av malte linjer

Malte linjer som brukes til å definere grensen bør være hvite, men en annen farge kan brukes. Komiteen bør unngå bruk av røde eller gule linjer for å merke grense for å unngå forveksling med straffeområder.

Når grensen defineres av en linje malt på bakken, kan komiteen også plassere staker for å gjøre grensen synlig på avstand. Det skal gjøres klart at den malte linjen definerer grensen, mens stakene viser spillerne at grensen er der. Disse stakene definerer ikke grensen, men de er grensegjenstander hvor fri dropp ikke er tilgjengelig med mindre annet er spesifisert i lokale regler.

Noen ganger kan komiteen ønske å unngå å male en hvit linje på vei eller fortau. I slike tilfeller kan den mest diskrete måten å merke grensen på være å male en serie hvite prikker på bakken. Når dette gjøres, skal lokale regler informere spillerne om hvordan grensen er markert.

d. Andre måter å merke utenfor banen på

Der en grense defineres av en mur, veikant eller annet enn staker, gjerder eller linjer, må komiteen klargjøre hvor grensekanten er. For eksempel, når en mur brukes til å definere grensen, skal komiteen spesifisere om banesiden av muren definerer grensen, eller om en ball bare er utenfor banen når den er på den andre siden av muren.

En grense kan defineres av en grøft, hvor ballen er utenfor banen hvis den er i eller på den andre siden av grøften. Staker kan brukes for å gjøre oppmerksom på grensegrøften. Disse stakene er grensegjenstander hvor fri dropp ikke er tilgjengelig med mindre annet er spesifisert i lokale regler.

e. Andre hensyn

Visse områder som klubbhus og treningsområder kan merkes eller defineres ved lokal regel som utenfor banen selv om de er på banens eiendom.

Reglene tillater ikke at et område har mer enn én status under spill av et hull, så et område må ikke merkes som utenfor banen for visse slag eller slag fra bestemte områder som utslagsstedet.

Komiteer har ikke tillatelse til å etablere en lokal regel som sier at en ball spilt over et bestemt område er utenfor banen selv om den ikke kommer til ro der.

(2) Merking av interne grenser

For å bevare karakteren til et hull eller beskytte spillere på tilstøtende hull, kan komiteen etablere grenser mellom to hull. Hvis den interne grensen ikke er koblet til andre grenser på banen, er det viktig å merke hvor grensen starter og slutter. Det anbefales å plassere to staker side om side, med en fot mellomrom, og i en vinkel som indikerer at grensen strekker seg uendelig i ønsket retning.

Den interne grensen kan gjelde for spill på kun ett hull eller flere hull. Hvilket hull eller hvilke hull den interne utenfor banen gjelder for, og statusen til stakene under spill på hull hvor grensen ikke gjelder, skal spesifiseres i lokale regler.

B. Utslagsområder

Komiteen skal alltid forsøke å plassere utslagsmerkene langt nok frem slik at det er tilstrekkelig med plass bak utslagsmerkene, slik at spillerne kan bruke hele det tillatte området på to køllelengder.

Det er ingen begrensninger på bredden av utslagsområdet, men det er god praksis å plassere de to utslagsmerkene 5 til 7 skritt fra hverandre. Plasseres de lenger fra hverandre, blir det vanskeligere for

en spiller å avgjøre om ballen er plassert innenfor utslagsområdet, og det kan føre til at divot-merker dekker et mye større område på par-3 hull.

Hvert sett med utslagsmerker bør plasseres slik at fremre kant av utslagsområdet peker mot midten av landingsområdet.

For veiledning om hvor utslagsmerker kan plasseres for at scorer skal kunne registreres som handicaptellende scorer, bør man konsultere reglene eller anbefalingene i World Handicap System™ eller NGF.

C. Straffeområder

Straffeområder er områder på banen hvor en spiller kan ta fritak mot ett straffeslag på et sted utenfor straffeområdet, som potensielt kan være et betydelig stykke fra der ballen har kommet til ro.

Områder med vann, som innsjøer, bekker, elver eller dammer, er straffeområder og skal merkes som dette.

Komiteen kan merke andre deler av banen som straffeområder. Blant årsakene til at komiteen kan velge å merke andre deler av banen som straffeområder er:

- Å gi et alternativ til fremgangsmåten for slag og lengde når det er sannsynlig at en ball i området nesten alltid vil gå tapt, for eksempel et område med tett vegetasjon.
- Å gi et alternativ til fremgangsmåten for slag og lengde ved uspillbar ball når det er sannsynlig at fritak i forhold til ballens posisjon ikke gir noen reell fritaksmulighet, for eksempel et område med vulkansk stein eller ørken.

(1) Vurdering av områder uten vann som straffeområde

Komiteen skal vurdere følgende før de merker et område uten vann som straffeområde:

- Det at merking av et vanskelig område som straffeområde kan forbedre spilletempo, betyr ikke at komiteen skal føle seg forpliktet til å gjøre det. Det finnes mange andre hensyn, som å bevare utfordringen ved hullet, integriteten til arkitektens opprinnelige design og å gi rimelig konsistente utfall for baller som havner i lignende områder på banen.
- Komiteen skal vurdere at en spiller som mister ballen utenfor et straffeområde får en større straff enn en som mister ballen i straffeområdet. Hvis det er områder med tett rough nær grensen til straffeområdet hvor baller kan gå tapt, kan komiteen vurdere å inkludere slike områder i straffeområdet.
- Komiteen bør huske at en spiller hvis ball ligger i et straffeområde ikke kan bruke alternativene for uspillbar ball. Å kreve at spilleren går tilbake til der ballen krysset grensen til straffeområdet for å ta fritak, kan være en betydelig ulempe og kan påvirke spilletempo negativt.
- Komiteen skal ikke definere sandområder som normalt ville vært bunkere som straffeområder. Det kan være tilfeller der sandområder naturlig flyter inn i et straffeområde, som en strand. Da kan grensen til straffeområdet og bunkeren være umiddelbart ved siden av hverandre, med en del av sanden i straffeområdet.
- Komiteen bør ikke definere eiendommer som grenser til banen som straffeområde der eiendommene normalt ville vært merket som utenfor banen.

- Hvis komiteen vurderer å merke et utenfor banen-område som straffeområde for å hjelpe med spilletempo, kan de i stedet bruke en lokal regel som gir et alternativ til slag-og-lengde-fritak. Dette gir spilleren to straffeslag, men gir mulighet til å flytte ut til fairway, noe som kanskje ikke er mulig hvis området er merket som straffeområde.

(2) Hvordan merke eller definere grensen til et straffeområde

Når en spiller skal ta fritak fra et straffeområde, må de vanligvis vite hvor ballen sist krysset grensen til straffeområdet og om området er merket som rødt eller gult på det punktet.

Det anbefales at komiteen merker grensene til straffeområder med maling og/eller staker, slik at det ikke er tvil for spillerne. Når linjer brukes til å definere grensen til et straffeområde og staker brukes til å identifisere området, er det opp til komiteen om stakene skal plasseres på linjen eller rett utenfor grensen til straffeområdet. Å plassere staker rett utenfor den malte linjen sikrer at spillerne har rett til fri dropp fra hullet laget av staken hvis staken skulle falle ut eller bli fjernet og ballen kommer til ro i hullet.

Komiteen kan definere grensen til et straffeområde ved å beskrive det skriftlig, men bør bare gjøre dette hvis det vil være liten eller ingen tvil om hvor grensen er. For eksempel, der det er store områder med lava eller ørken som skal behandles som straffeområder, og grensen mellom disse områdene og det generelle området er godt definert, kan komiteen definere grensen til straffeområdet som grensen til lavabedet eller ørkenen.

(3) Fastsettelse av hvor grensen til et straffeområde skal merkes

Det er viktig å merke grensen til et straffeområde tydelig for at spillerne skal kunne ta fritak. Komiteen skal vurdere følgende når den skal bestemme hvor grensen til et straffeområde skal merkes:

- Linjer og staker som definerer grensen til et straffeområde skal plasseres så nær som mulig langs de naturlige grensene til straffeområdet, for eksempel der bakken skråner og danner forsenkningen med vannet. Dette sikrer at spillerne ikke blir tvunget til å stå med ballen betydelig over eller under føttene, eller i vannet, etter å ha tatt fritak. Det skal tas hensyn til både høyre- og venstrehendte spillere.
- Når et straffeområde grenser til deler av det generelle området hvor en ball kan bli mistet, kan det påvirke spillerens mulighet til å fastslå om det er kjent eller så godt som sikkert at ballen er i straffeområdet, og spilleren vil derfor ikke kunne ta fritak etter straffeområde-reglene (regel 17). Av denne grunn kan komiteen velge å utvide grensen til straffeområdet utenfor de normale naturlige grensene og inkludere andre områder hvor det kan være vanskelig å finne en ball.
- Komiteen skal huske at en spiller ikke har rett til fri dropp fra et unormalt baneforhold når ballen ligger i et straffeområde. For eksempel, hvis det er en uflyttbar hindring som en vei eller en sprinkler nær et område komiteen vurderer å merke som straffeområde, kan komiteen ønske å holde hindringen utenfor straffeområdet slik at spilleren har rett til fri dropp fra den.

(4) Om et straffeområde skal merkes som rødt eller gult

De fleste straffeområder bør merkes rødt for å gi spillerne det ekstra alternativet med sideveis fritak (se regel 17.1d(3)). Men der en del av utfordringen på hullet er å slå over et straffeområde, som en bekk foran greenen, og det er stor sannsynlighet for at en ball som har passert bekken kan rulle tilbake i den, kan komiteen velge å merke straffeområdet som gult. Dette sikrer at en ball som lander

på den andre siden av straffeområdet før den ruller tilbake, ikke kan droppes på den siden under sideveis fritaksalternativet.

Når et straffeområde er merket gult, skal komiteen sikre at en spiller alltid kan droppe i flagglinjen etter regel 17.1d(2), eller vurdere å legge til en droppesone for straffeområdet slik at spilleren har et annet alternativ enn slag og lengde (se Mal lokal regel E-1).

Komiteen behøver ikke å merke noen straffeområder som gule. For enkelhets skyld kan komiteen velge å merke alle straffeområder røde, slik at det ikke oppstår forvirring om hvilke fritaksalternativer som er tilgjengelige.

(5) Endring av status for et straffeområde mellom rødt og gult

Komiteen kan ønske å merke deler av et straffeområde som rødt og andre deler av samme straffeområde som gult. Komiteen skal bestemme det beste punktet for denne overgangen for å sikre at uansett hvor en ball går inn i et gult straffeområde, vil spilleren alltid kunne droppe i flagglinjen etter regel 17.1d(2).

Det bør huskes at spillerens fritaksalternativer er basert på hvor ballen sist krysset grensen til straffeområdet, ikke hvor ballen kom til ro i det.

På punktet der statusen til straffeområdet endres, anbefales det å plassere røde og gule staker rett ved siden av hverandre for å gjøre det tydelig hvor statusen endres.

a. Statusen til straffeområdet kan variere avhengig av utslagsstedet som brukes

Der det å slå ballen over et straffeområde, som en dam på et par 3-hull, er en del av utfordringen fra bakre utslag, men ikke fra fremre utslag, kan komiteen velge å definere området med gule staker eller gul linje og bruke en lokal regel som sier at området er et rødt straffeområde når det spilles fra fremre utslag. Dette anbefales imidlertid ikke når flere utslagssteder brukes i samme konkurranse.

b. Statusen til straffeområdet kan variere mellom hull

Når et straffeområde potensielt er i spill på mer enn ett hull, kan komiteen velge å definere det som et gult straffeområde under spill på ett hull og et rødt straffeområde under spill på et annet hull. I slike tilfeller skal straffeområdet merkes som gult, og en lokal regel brukes for å klargjøre at det skal behandles som rødt når det aktuelle hullet spilles (se Mal lokal regel B-1).

c. Statusen til grensen til straffeområdet må ikke endres under spill av et hull

Selv om et straffeområde kan spilles som gult for spillere fra ett utslagssted og rødt fra et annet, må ikke et straffeområde defineres slik at én spesifikk del av grensen er rød for et slag fra ett sted, men gul for et slag fra et annet sted av samme spiller. For eksempel ville det være upassende og forvirrende å si at grensen til straffeområdet på greensiden av en innsjø er gul for et slag fra fairwaysiden, men rød for et slag fra greensiden.

(6) Definere et straffeområde som et spilleforbudsområde

Komiteen kan velge å definere hele eller deler av et straffeområde som et spilleforbudsområde (se Seksjon 2G).

(7) Vannforekomst ved siden av banen

Der en vannforekomst som en bekk, innsjø, hav eller sjø grenser til banen, er det tillatt å merke et slikt område som straffeområde i stedet for utenfor banen. Uttrykket "på banen" i definisjonen av "straffeområde" betyr ikke på eiendom eid av banen, men refererer til ethvert område som ikke er definert som utenfor banen komiteen.

Når det er mulig for en ball å ende opp på bakken på motsatt side av en vannforekomst, men det er upraktisk for komiteen å definere motsatt grense, kan komiteen vedta en lokal regel som sier at når området er merket på bare én side, skal straffeområdet behandles som om det strekker seg til uendelig. Dermed er all grunn og vann utenfor den definerte grensen til straffeområdet også en del av straffeområdet (se Mal lokal regel B-1).

Når et straffeområde er formet eller plassert slik at det ikke finnes et rimelig alternativ for en spiller å droppe på én side av straffeområdet (for eksempel når et rødt straffeområde ligger rett ved siden av banens grense), kan komiteen bruke en lokal regel som tillater spilleren å ta fritak på motsatt side av straffeområdet fra der ballen sist krysset grensen (se Mal lokal regel B-2). Der et straffeområde ligger rett ved grensen, kan det være nødvendig med en ekstra lokal regel slik at det ikke er nødvendig å merke den grensen til straffeområdet (se Mal lokal regel B-1).

D. Bunkere

Vanligvis er det ikke nødvendig å merke grensen til bunkere, men det kan være tilfeller der grensene er vanskelige å bestemme. Komiteen bør da merke grensene med staker eller malte linjer, eller definere grensen gjennom lokale regler.

Plassering av raker:

Det finnes ikke et perfekt svar på hvor raker skal plasseres, og det er opp til hver komité å bestemme om raker skal ligge i eller utenfor bunkere. Det kan argumenteres for at det er større sannsynlighet for at en ball blir avledet inn i eller holdt ute av en bunker hvis raken ligger utenfor bunkeren. Det kan også argumenteres for at hvis raken ligger i bunkeren, er det lite sannsynlig at ballen blir avledet ut av bunkeren.

I praksis legger spillere ofte raker i bunkeren ved siden av grensen, noe som kan føre til at ballen stopper i grensen og gir et vanskeligere slag. Når ballen hviler på eller mot en rake i bunkeren og spilleren må følge reglene for å flytte raken, kan det være vanskelig å plassere ballen tilbake på samme sted eller finne et sted i bunkeren som ikke er nærmere hullet.

Hvis raker legges midt i bunkeren, må de kastes inn, noe som lager groper i sanden. Hvis raken er midt i en stor bunker, blir den enten ikke brukt, eller spilleren må rake et stort område for å hente raken, noe som gir unødvendig forsinkelse.

Etter å ha vurdert alle disse aspektene, og selv om plasseringen av raker er opp til komiteen, anbefales det at raker legges utenfor bunkere på steder hvor de minst sannsynlig påvirker ballens bevegelse. Komiteen kan likevel velge å plassere raker i bunkere for å gjøre det enklere for greenkeepere å klippe fairways og bunkerkanter.

E. Greener

Vanligvis er det ikke nødvendig å merke grensen til greener, men det kan være tilfeller der det er vanskelig å avgjøre grensen på grunn av at områdene rundt er klippet til samme høyde. Da kan komiteen ønske å male linjer eller prikker for å definere grensen til greenen. Statusen til disse prikkene bør klargjøres i lokale regler.

F. Unormale baneforhold

Flyttbare hindringer trenger sjelden å merkes, men det anbefales at områder med "grunn under reparasjon" merkes tydelig av komiteen.

(1) Vurdering av områder som skal merkes som "grunn under reparasjon"

Generelt skal områder med unormale forhold på banen, eller der det er urimelig å kreve at en spiller spiller fra et bestemt område, merkes som "grunn under reparasjon". Før slike områder merkes, bør komiteen vurdere hele banen for å avgjøre hvilke områder som er unormale under de aktuelle forholdene.

Områder på eller nær fairway bør normalt merkes hvis komiteen mener skaden er unormal. Hvis fairwayene generelt er i god stand, kan det være riktig å merke et enkelt område med bar bakke som "grunn under reparasjon". Hvis det er utbredte områder med bar bakke, bør bare de områdene hvor det er vanskelig å slå ballen merkes.

Jo lenger området er fra fairway, desto mindre hensiktsmessig er det å merke det som "grunn under reparasjon". Områder langt fra fairway eller langt fra landingsområder bør bare merkes hvis skaden er svært alvorlig.

Hvis to eller flere områder med "grunn under reparasjon" er nær hverandre, slik at en spiller som tar fritak fra ett område kan havne i et annet, bør det merkes som ett samlet område.

(2) Hvordan merke eller definere grensen til "grunn under reparasjon"

Det anbefales at komiteen merker "grunn under reparasjon" med maling, staker eller på annen tydelig måte, slik at det ikke er tvil om hvor grensen går. Det finnes ingen spesifikk farge på staker eller linjer, men hvite eller blå staker/linjer brukes ofte. Gule og røde staker/linjer bør ikke brukes for å unngå forveksling med straffeområder. Måten området er merket på bør angis i lokale regler.

Når et område med "grunn under reparasjon" er nær en uflyttbar hindring, er det god praksis å knytte de to områdene sammen slik at fritak kan tas fra begge forhold samtidig. Dette kan gjøres med malte linjer som forbinder området med hindringen, og det bør klargjøres i lokale regler at slike sammenkoblede områder regnes som ett unormalt baneforhold.

Komiteen kan definere grensen til "grunn under reparasjon" ved å beskrive det, men bare hvis det er liten eller ingen tvil om hva som utgjør området eller dets grenser.

G. Spilleforbudsområder (No Play Zones)

Definisjonen av "spilleforbudsområde" sier at det er en del av banen hvor komiteen ønsker å forby spill. Spilleforbudsområder må defineres enten som et unormalt baneforhold eller som et straffeområde, og kan omfatte hele området eller bare en del av det.

(1) Hva kan merkes som spilleforbudsområde

Komiteen kan definere hele eller deler av et unormalt baneforhold eller et straffeområde som et spilleforbudsområde av ulike grunner, for eksempel:

- Beskytte dyreliv, dyrehabitater og miljøfølsomme områder.
- Forebygge skade på unge trær, blomsterbed, torvplener, omplantede områder eller andre beplantede områder.
- Beskytte spillere mot fare.
- Bevare steder av historisk eller kulturell interesse.

Når komiteen skal avgjøre om et spilleforbudsområde skal merkes som unormalt baneforhold eller straffeområde, skal de vurdere typen område og om det er hensiktsmessig at spilleren kan ta fritak uten straff eller med straff. For eksempel:

- Hvis området inneholder vann, som en bekk, innsjø eller våtmark, skal det merkes som straffeområde.
- For et lite område med sjeldne planter nær en green kan det være riktig å merke området som unormalt baneforhold.
- Hvis et stort område med sanddyner langs et hull er miljøfølsomt, er det for generøst å merke hele området som unormalt baneforhold, og det skal derfor merkes som straffeområde.

Når banen grenser til privat eiendom (som boliger eller gårder), skal komiteen normalt merke disse områdene som utenfor banen. Hvis det er ønskelig å forby spilleren å stå i et område utenfor banen for å spille en ball som er på banen, kan området merkes som spilleforbudsområde.

(2) Hvordan merke et spilleforbudsområde

Komiteen skal definere grensen til et spilleforbudsområde med en linje eller staker for å klargjøre om området er innenfor et unormalt baneforhold eller et straffeområde. I tillegg skal linjen eller stakene (eller toppen av stakene) også vise at området er et spilleforbudsområde.

Det finnes ingen spesifikk farge på staker og linjer for soner med spilleforbud, men følgende anbefales:

- Straffeområde med spilleforbud: røde eller gule staker med grønne topper.
- Unormalt baneforhold med spilleforbud: blå staker med hvite topper.

Miljøfølsomme områder kan beskyttes fysisk for å hindre spillere fra å gå inn (for eksempel med gjerde, advarselsskilt osv.). Komiteen kan spesifisere i regler for spilleroppførsel hvilken straff som gjelder for en spiller som går inn i et slikt område for å hente en ball eller av andre grunner.

H. Integrerte gjenstander (Integral Objects)

Integrerte gjenstander er kunstige gjenstander hvor fri dropp ikke er tilgjengelig. Eksempler på gjenstander som komiteen kan velge å definere som integrerte gjenstander inkluderer:

- Gjenstander som er ment å være en del av utfordringen ved å spille banen, som veier eller stier hvor spillere tradisjonelt har forventet å spille fra.
- Gjenstander som er så nær en grense eller annen funksjon på banen at fri dropp fra hindringen også ville gi spilleren mulighet til å droppe bort fra grensen eller funksjonen, noe som ikke er ønskelig. For eksempel, hvis ledninger er festet til trær, kan disse defineres som integrerte gjenstander slik at spilleren ikke får fritak fra treet bare fordi det er ledning der.
- Kunstige murer eller påler som er inne i straffeområder, eller kunstige murer eller foringer i bunkere. For eksempel, hvis en kunstig mur er nær grensen til et straffeområde, kan en spiller som har ballen rett utenfor straffeområdet stå på muren og få fritak hvis den ikke er definert som integrert objekt, mens en spiller med ballen rett innenfor straffeområdet ikke får fritak.

Komiteen skal definere disse gjenstandene som integrerte gjenstander i lokale regler. Når bare en del av hindringen skal regnes som integrert gjenstand, skal denne delen merkes tydelig og informasjonen

kommuniseres til spillerne, for eksempel med staker med distinkt farge i hver ende av gjenstanden eller ved å bruke maling.

I. Droppesoner

(1) Når skal droppesoner brukes

En droppesone er et spesielt fritaksområde som kan tilbys av komiteen. Når man tar fritak i en droppesone, må spilleren droppe ballen i, og få den til å komme til ro i droppesonen. Komiteen skal legge til en lokal regel som angir under hvilke omstendigheter droppesonen kan brukes.

Droppesoner skal vurderes når det kan være praktiske problemer med å bruke de vanlige fritaksalternativene under en regel, for eksempel:

- Feil green
- Unormale baneforhold (inkludert uflyttbare hindringer)
- Farlige situasjoner med dyr
- Straffeområde
- Uspillbar ball
- Alternativ til slag-og-lengde for mistet ball eller ball utenfor banen
- Midlertidig uflyttbare hindringer

Droppesoner brukes normalt for å gi spilleren et ekstra fritaksalternativ. Komiteen kan også kreve at droppesonen er eneste fritaksalternativ under en regel, bortsett fra slag-og-lengde. Når komiteen gjør bruk av droppesonen obligatorisk, erstatter dette alle andre fritaksalternativer under den aktuelle regelen, og dette skal gjøres klart for spillerne.

(2) Hvor skal droppesoner plasseres

Komiteen skal forsøke å plassere droppesonen slik at den arkitektoniske utfordringen ved hullet opprettholdes, og den skal vanligvis ikke være nærmere hullet enn der spilleren ville droppe ballen ved bruk av et av alternativene under den relevante regelen. For eksempel, når droppesonen gjelder for et straffeområde, skal den plasseres slik at spilleren fortsatt må forholde seg til straffeområdet, og ikke på green-siden av straffeområdet.

Droppesoner kan merkes på mange måter (for eksempel med malte linjer på bakken, merker som utslagsmerker, staker eller skilt), og kan ha hvilken som helst form, som sirkel eller kvadrat. Størrelsen på droppesonen avhenger av hvor ofte den sannsynligvis vil bli brukt og hvor den er plassert, men den forventes normalt å ha omtrent én køllelengdes radius eller mindre. Når den merkes med maling, bør et skilt eller en merking på bakken brukes for å informere spillerne om statusen.

Hvis en droppesone sannsynligvis vil bli brukt ofte, kan komiteen vurdere å definere droppesonen i lokale regler, for eksempel som området innenfor én køllelengde fra en fysisk gjenstand som et skilt eller en stake. Dette gjør det mulig å flytte gjenstanden etter behov for å sikre at droppesonen forblir i god stand.

3. Lokale regler for daglig spill

En lokal regel er en modifisering av en regel eller en tilleggsregel som komiteen vedtar for daglig spill eller en bestemt konkurranse. Komiteen har ansvar for å avgjøre om det skal innføres lokale regler, og for å sikre at de er i samsvar med prinsippene som finnes i Del 8.

Komiteen må sørge for at alle lokale regler er tilgjengelige for spillerne, enten på scorekortet, som et eget utdelt ark, på oppslagstavle eller på banens nettside.

Lokale regler som kan vedtas for daglig spill faller inn under følgende hovedkategorier:

- Definering av banens grenser og andre områder på banen (Delene 8A–8D)
- Definering av spesielle fritaksprosedyrer (Del 8E)
- Definering av unormale baneforhold og integrerte gjenstander (Del 8F)

En fullstendig oversikt over måler lokale regler finnes i starten av Del 8.

Se Del 5C for andre typer lokale regler som oftere vedtas for konkurranser enn for daglig spill.

4. Ytterligere hensyn ved daglig spill

A. Spilletempo og spilleroppførsel

For å øke spillernes trivsel under daglig spill, finnes det flere tiltak komiteen kan iverksette for å forbedre spilletempo og oppmuntre til god oppførsel, for eksempel:

- Redusere gruppestørrelser, øke intervallene mellom starttidene og innføre «starter's gaps» (tomrom mellom grupper).
- Vurdere grunnleggende endringer i banens oppsett, som å gjøre fairwayene bredere, redusere tykkelsen eller lengden på roughen og senke hastigheten på greenene.
- Oppmuntre spillerne til å spille fra utslagssteder som passer deres ferdighetsnivå.
- Vedta retningslinjer for spilletempo og regler for spilleroppførsel.

Følgende avsnitt gir noen av vurderingene komiteen skal ta hensyn til når de vedtar retningslinjer for spilletempo eller spilleroppførsel.

(1) Startintervaller

Overbelastning av banen er en vanlig årsak til at runder tar lengre tid enn nødvendig. Jo større mellomrom mellom starttidene, desto bedre flyt i spillet. Komiteen må ofte balansere dette mot ønsket om at flest mulig skal få mulighet til å spille banen eller konkurransen.

Når det spilles i to-baller anbefales et intervall på minst 8 minutter. Ved tre-baller bør intervallet økes til minst 10 minutter. For fire-baller bør 11 eller 12 minutters intervaller vurderes.

Selv med passende startintervaller kan det oppstå forsinkelser på banen, for eksempel ved leting etter baller eller hull som er spesielt vanskelige eller lette. Slike forsinkelser kan minimeres ved å ha tomme startintervaller, ofte kalt «starter's gaps».

Hvis for eksempel startintervallene er 10 minutter og komiteen har en tom starttid etter hver tiende gruppe, vil det være en pause på 10 minutter fra første utslag hvert 90. minutt. Hvis det har oppstått forsinkelser tidlig i runden, vil «starter's gap» bidra til å redusere virkningen av forsinkelsen. Uten tomme startintervaller vil ventetiden på det aktuelle hullet sannsynligvis øke utover dagen.

(2) Retningslinjer for spilletempo

Slike retningslinjer vil ofte avhenge av hvilke ressurser banen har tilgjengelig.

For eksempel kan en bane med begrenset bemanning ganske enkelt angi at hver gruppe forventes å holde følge med gruppen foran, eller at hver gruppe skal spille innenfor en viss tidsramme, mens en annen bane kan ha én eller flere personer på banen for å overvåke spilletempo og, ved behov, snakke med grupper som faller bak.

Håndheving av slike retningslinjer skjer vanligvis best gjennom disiplinære tiltak. Slike sanksjoner er separate fra golfreglene, og det er opp til komiteen å utforme og tolke slike sanksjoner.

(3) Regler for spilleroppførsel

For daglig spill kan komiteen sette opp et varsel i klubbhuset eller på banens nettside som angir hvilken type oppførsel eller beklledning som ikke er akseptabel på banen, inkludert i visse områder.

Håndheving av denne policyen skjer vanligvis best gjennom disiplinære tiltak. Slike sanksjoner er separate fra golfreglene, og det er opp til komiteen å utforme og tolke slike sanksjoner.

B. Avbrytelse av spill

Hver komité skal vurdere hvordan den vil avbryte spill dersom værforholdene tilsier det. En avbrytelse av spill kan håndteres på ulike måter, avhengig av hvilke ressurser banen har tilgjengelig, for eksempel ved å signalisere til spillerne med et horn eller ved personlig beskjed til spillerne.

C. Regelhjelp

Spillere kan ha spørsmål om hvordan de skal løse regelspørsmål som har oppstått under daglig spill. Hver bane bør utpeke én eller flere personer til å håndtere slike regelspørsmål. I mange tilfeller vil dette være treneren eller administrasjonen. Hvis denne personen er usikker på riktig avgjørelse, kan spørsmålet henvises til den relevante regelinstansen for svar.

5. Før konkurransen

Ressursene komiteen har tilgjengelig vil variere avhengig av banen eller konkurransenivået, og komiteen kan derfor ikke alltid gjennomføre alle anbefalte praksiser. I slike tilfeller må komiteen prioritere oppgavene for hver konkurranse.

Perioden før konkurransen starter er kanskje den viktigste med tanke på forberedelser for å sikre en smidig gjennomføring. Komiteens oppgaver i denne perioden inkluderer:

A. Fastsettelse av konkurransevilkår

Konkurransevilkårene bestemmer strukturen for hver konkurranse, inkludert hvem som kan delta, hvordan man melder seg på, tidsplan og format for konkurransen, og hvordan like resultater skal avgjøres. Komiteen har ansvar for å:

- Sette klare og presise vilkår for hver konkurranse.
- Gjøre disse vilkårene tilgjengelige for spillerne før konkurransen.
- Tolke vilkårene dersom spørsmål oppstår.

Med unntak av spesielle omstendigheter skal komiteen unngå å endre konkurransevilkårene etter at konkurransen har startet.

Det er hver spillers ansvar å kjenne til og følge konkurransevilkårene.

Eksempler på formuleringer for konkurransevilkår finnes på RandA.org.

(1) Kvalifikasjonskrav

Komiteen kan fastsette vilkår som begrenser hvem som er kvalifisert til å delta.

a. Kjønnskrav

En konkurranse kan være begrenset til spillere av et bestemt kjønn.

b. Aldersgrenser

En konkurranse kan være begrenset til spillere innenfor et bestemt aldersspenn. Det er viktig å spesifisere hvilken dato spillerne må ha oppnådd eller ikke ha oppnådd en viss alder. For eksempel:

- For en juniorkonkurranse der spillere ikke må være eldre enn 19 år, kan vilkårene angi at spilleren må være 19 år eller yngre på årets første dag eller på konkurransens siste dag.
- For en seniorkonkurranse der spillere må være 50 år eller eldre, kan vilkårene angi at spilleren må ha fylt 50 år på eller før konkurransens første dag.

c. Amatørstatus

En konkurranse kan være begrenset til kun amatører, kun profesjonelle, eller begge deler. Når konkurransen er åpen for alle, bør komiteen be spillerne oppgi sin status på forhånd, for eksempel på påmeldingsskjemaet.

d. Handicapgrenser

Komiteen kan sette begrensninger på hvilke handicap som er kvalifisert for deltakelse. Dette kan inkludere:

- Øvre eller nedre handicapgrenser.

- I lagformat, som Foursome eller Four-Ball: Begrense maksimal forskjell mellom partnerenes handicap, eller total handicap for laget.
- For konkurranser over flere runder på én dag eller påfølgende dager, angi om spillerne skal bruke handicap fra første runde eller oppdatert handicap for hver runde. Det anbefales at handicap ikke endres mellom slike runder.

e. Bosted og medlemskap

Komiteen kan begrense deltakelse til spillere som bor i eller er født i et bestemt område, eller kreve medlemskap i en bestemt klubb eller organisasjon.

(2) Påmeldingskrav og -frister

Metode for påmelding og start- og sluttdato for påmelding skal spesifiseres, for eksempel:

- Hvordan man melder seg på (nettskjema, post, liste før starttid).
- Hvordan og når eventuell påmeldingsavgift skal betales.
- Frist for påmelding.
- Prosedyre for å avgjøre hvem som får delta hvis det er flere påmeldte enn plasser (for eksempel rekkefølge på mottatte påmeldinger, kvalifisering eller laveste handicap).

(3) Format, inkludert handicap

Konkurransformatet skal spesifiseres, inkludert:

- Spilledatoer eller frist for å fullføre matcher.
- Spilleform (matchspill, slagspill, kvalifisering).
- Antall og rekkefølge på hull.
- Antall runder, og om det skal være "cut".
- Når "cut" skal gjøres, hvordan like resultater avgjøres og hvor mange spillere som går videre.
- Hvilke utslagsområder som skal brukes. For handicapkonkurranser kan komiteen angi hvilke utslagssteder alle skal bruke, eller at utslagssted avhenger av handicap, kjønn og/eller alder. Alternativt kan spillerne velge selv.
- Handicapfordeling og -beregning (stroke index).
- Oppdeling i puljer/flighter.
- Premieutdeling og hvem som kan vinne premier. For konkurranser med amatører må komiteen sikre at premier er tillatt etter amatørreglene.

(4) Vilkår for andre spilleformer

a. Alternative scoringsmetoder

Ved Stableford, Maksimum Score eller Par/Bogey må vilkårene spesifisere hvordan poeng eller maks antall slag per hull beregnes.

b. Stableford

Poeng gis per hull basert på spillerens score mot en fast målscore (vanligvis par, med mindre komiteen bestemmer annet).

c. Maksimum Score

Vilkårene må angi maks antall slag per hull, for eksempel to ganger par, et fast tall, eller netto dobbel bogey. Komiteen skal vurdere hullenes par, spillernes nivå og om scorer skal registreres som handicaptellende.

d. Par/Bogey

Vilkårene må angi fast score (par eller bogey) som spillerens score sammenlignes med.

e. Andre spilleformer

For eksempel Scramble og Greensome – se Del 9 eller RandA.org for mer informasjon.

f. Lagkonkurranser

Vilkårene skal angi eventuelle begrensninger på trenere/rådgivere, rekkefølge på spillere, poengsystem, og hvordan uavgjorte matcher eller avbrutte matcher skal behandles.

(5) Når scorekortet er levert

I slagspill er spillerne ansvarlige for å sikre riktige hullscorer og levere scorekortet til komiteen etter runden. Komiteen skal angi hvor scorekortet skal leveres, ha noen tilgjengelig for å løse eventuelle regelspørsmål og validere scorer.

Komiteen skal spesifisere når scorekortet regnes som levert, for eksempel:

- Når spilleren har forlatt scoringsområdet.
- Når scorekortet er lagt i en boks.
- Ved bruk av tidsfrist (for eksempel 15 minutter etter runden).

Komiteen kan be spillerne fylle inn handicap, totaler, poeng, navn, dato, konkurransenavn, og eventuelt registrere scorer elektronisk. Det gis ikke straff etter golfreglene for feil eller manglende utfylling av slike oppgaver, men komiteen kan gi disiplinær sanksjon ved gjentatte feil.

(6) Hvordan avgjøre like resultater

a. Matchspill

Hvis en match er uavgjort etter siste hull, forlenges den hull for hull til det er en vinner, med mindre vilkårene sier noe annet. Vilkårene skal angi om matchen kan ende uavgjort, eller om det skal være omspill over et bestemt antall hull.

b. Slagspill

Vilkårene skal angi om konkurransen kan ende uavgjort, eller om det skal være omspill eller sammenligning av scorekort.

c. Omspill i slagspill

Vilkårene skal angi når og hvordan omspill skal gjennomføres, hvilke hull som brukes, antall hull, og hvordan eventuelle like resultater avgjøres.

d. Sammenligning av scorekort

Hvis omspill ikke er mulig, kan vilkårene angi at like resultater avgjøres ved matematisk metode (sammenligning av scorekort, for eksempel beste score siste 9, 6, 3 hull osv.).

(7) Når konkurranseresultatet er endelig

Det er viktig at komiteen klargjør i konkurransevilkårene når og hvordan konkurranseresultatet er endelig, da dette påvirker hvordan komiteen skal håndtere eventuelle regelspørsmål som oppstår etter at spillet er avsluttet, både i matchspill og slagspill.

a. Matchspill

Eksempler på når konkurransevilkårene kan angi at resultatet av en match er endelig inkluderer:

- Når resultatet er registrert på en offisiell oppslagstavle eller annet utpekt sted, eller
- Når resultatet er rapportert til en person utpekt av komiteen.

Når en match anses som endelig etter at resultatet er registrert på en offisiell oppslagstavle, kan komiteen ta ansvar for å registrere vinnerens navn, eller overlate dette til spillerne. I noen tilfeller vil oppslagstavlen være en fysisk tavle, i andre tilfeller kan det være et ark i golfbutikken eller garderoben.

Hvis en dommer er utpekt av komiteen til å følge en match, er ikke dommerens kunngjøring av resultatet på siste green den offisielle kunngjøringen, med mindre dette er angitt i konkurransevilkårene.

b. Slagspill

Eksempler på når konkurransevilkårene kan angi at konkurransen er avsluttet i slagspill inkluderer:

- Alle resultater er publisert på oppslagstavle eller informasjonstavle,
- Vinnerne er kunngjort under premieutdeling, eller
- Troféet er utdelt.

I slagspillkvalifisering etterfulgt av matchspill, fastsetter regel 20.2e(2) at slagspilldelen av konkurransen er avsluttet når spilleren har slått ut for å starte sin første match.

(8) Endring av konkurransevilkår etter at konkurransen har startet

Konkurransevilkårene fastsetter strukturen for konkurransen, og når konkurransen har startet, skal vilkårene kun endres i helt spesielle tilfeller.

Eksempel på situasjon der vilkårene ikke skal endres:

Siden spillerne starter en runde med forventning om at et bestemt antall hull skal spilles, og kan basere sitt spill på dette, skal ikke antall hull endres etter at runden har startet. For eksempel, hvis dårlig vær fører til at spillet avbrytes etter at alle har spilt 9 hull av en 18-hulls runde, skal ikke resultatene kunngjøres basert på bare 9 hull.

Eksempler på situasjoner med spesielle omstendigheter der vilkårene kan endres:

Hvis omstendigheter som dårlig vær påvirker antall runder som kan spilles, kan antall runder eller hull i runder som ikke har startet, endres for å tilpasse seg situasjonen. Tilsvarende kan formatet endres hvis det ikke lar seg gjennomføre som planlagt.

Metoden for å avgjøre like resultater skal ikke endres med mindre det er spesielle omstendigheter.

For eksempel, hvis metoden for å avgjøre like resultater i slagspill var hull-for-hull omspill, men dårlig vær gjør dette umulig, kan komiteen endre metoden til matematisk metode.

(9) Antidoping

Konkurransvilkårene kan kreve at spillerne følger en antidopingpolicy. Komiteen har ansvar for å utforme og tolke denne policyen, men nasjonale styrende organer kan gi veiledning.

B. Banemerking

Når komiteen forbereder en konkurranse, skal den sørge for at banen er korrekt merket og oppdatere eventuelle merkinger som brukes ved daglig spill, eller endre dem om nødvendig. Selv om det vanligvis ikke finnes én "riktig" måte å merke en bane på, kan manglende eller feil merking føre til at en spiller ikke med sikkerhet kan fortsette etter reglene, eller at komiteen må ta avgjørelser underveis som kan føre til ulik behandling av spillerne.

Del 2 gir detaljerte retningslinjer og anbefalinger for hvordan banen skal merkes for daglig spill, men dette gjelder også for konkurranser og skal brukes av komiteen i forberedelsene.

Hvis det gjøres endringer i banemerkingen for en konkurranse, skal komiteen sørge for at dette kommuniseres tydelig til spillere som vanligvis spiller banen, slik at de ikke fortsetter feil.

I tillegg til informasjonen i Del 2, kan komiteen vurdere følgende punkter:

(1) Utenfor banen

Komiteen er ansvarlig for at alle grenser er korrekt merket. Det er god praksis å male en liten hvit sirkel rundt basen på hvite staker eller andre grensegenstander som kan bli flyttet under spill, slik at de kan returneres til sin opprinnelige plassering. Hvis linjer eller malte prikker brukes for å merke en grense, skal de oppdateres slik at de er lett synlige. Lokale regler skal klargjøre grenser som er definert på annen måte enn med staker eller gjerder.

(2) Straffeområder

Før en konkurranse kan komiteen ønske å vurdere merkingen av noen eller alle straffeområder. Straffeområder som inneholder vann skal ikke være en del av det generelle området, men grensene kan justeres. Andre straffeområder kan fjernes eller legges til, eller grensene kan endres for å endre vanskelighetsgraden på et hull. For eksempel kan komiteen velge å merke områder med tett vegetasjon som straffeområder ved daglig spill, men ikke ved konkurranser. Det er viktig å kommunisere slike endringer tydelig til spillere som vanligvis spiller banen.

Når straffeområder legges til eller fjernes, bør komiteen konsultere reglene eller anbefalingene i World Handicap System™ eller annen veiledning fra NGF, for å avgjøre om endringen påvirker banens Course Rating™.

Fargen på noen straffeområder kan endres fra rød til gul eller omvendt. For eksempel kan det være ønskelig å merke et straffeområde nær en green som gult i enkelte konkurranser, slik at spillerne ikke kan droppe på green-siden hvis ballen har rullet tilbake i straffeområdet. I noen tilfeller kan det også være hensiktsmessig å opprette en droppesone, for eksempel ved en øygreen der spillerne må slå langt over vann.

Ved daglig spill kan komiteen ha brukt et minimum av staker for å merke straffeområder, eller de kan ha blitt fjernet, slik at deler av noen straffeområder er utenfor det merkede området. For konkurranser bør alle staker inspiseres og suppleres ved behov for å sikre at straffeområdene er korrekt merket.

Når mulig, er det god praksis å male røde eller gule linjer rundt straffeområder i stedet for bare å bruke staker. En linje sikrer at riktige områder er inkludert eller ekskludert, grensen endres ikke hvis en stake fjernes, og spilleren kan enkelt avgjøre hvor fritak kan tas. Vanligvis kreves færre staker når en linje er malt.

(3) Bunkere

For de fleste baner trenger ikke komiteen gjøre noe spesielt for å forberede bunkere til konkurransen. De bør være nyrakede på konkurransedagen, og raker plasseres der komiteen ønsker. Hvis grensen på en bunker er vanskelig å bestemme, bør komiteen vurdere om den kan defineres tydeligere (gjennom vedlikehold, merking eller lokal regel) for å unngå forvirring blant spillere og dommere.

(4) Unormale baneforhold og integrerte gjenstander

Komiteen bør gjennomgå hele banen for å sikre at områder som bør merkes som "grunn under reparasjon" er korrekt merket. Den skal også klargjøre status for hindringer eller integrerte gjenstander gjennom lokale regler.

Ideelt sett skal komiteen merke alle områder med "grunn under reparasjon" før konkurransen starter. Men komiteen kan definere et område som "grunn under reparasjon" under runden i matchspill eller slagspill hvis det er nødvendig. Når fritak gis fra et slikt umerket område under runden, bør komiteen merke området så snart som mulig for å sikre at alle andre spillere er klar over statusen.

(5) Spilleforbudsområder

Hvis det finnes spilleforbudsområder på banen, skal komiteen sørge for at de er korrekt identifisert. Komiteen kan også vurdere å sette opp varsler i disse områdene for å sikre at spillerne er fullt klar over at de ikke har lov til å spille fra dem.

(6) Midlertidige hindringer

Midlertidige strukturer som telt eller tribuner kan settes opp for enkelte konkurranser. Statusen til disse strukturene må klargjøres i lokale regler som enten uflyttbare hindringer eller midlertidige uflyttbare hindringer (MUH). Hvis de skal behandles som MUH, skal lokal regel om MUH brukes. Denne regelen gir spilleren ekstra fritak hvis det er en MUH i siktlinjen, slik at de ikke må spille rundt eller over hindringen.

C. Lokale regler

Komiteen er ansvarlig for å avgjøre om det skal innføres lokale regler og for å sikre at de er i samsvar med prinsippene som finnes i Del 8. En lokal regel er en modifisering av en regel eller en tilleggsregel som komiteen vedtar for daglig spill eller en bestemt konkurranse. Komiteen må sørge for at alle lokale regler er tilgjengelige for spillerne, enten på scorekortet, som et eget utdelt ark, på oppslagstavle eller på banens nettside.

Når komiteen vurderer å innføre en lokal regel, skal følgende tas i betraktning:

- Lokale regler har samme status som en golfregel for den aktuelle konkurransen eller banen.
- Bruken av lokale regler skal begrenses så mye som mulig og kun brukes for å håndtere de typer situasjoner og policyer som dekkes i Del 8.

Det anbefales ikke å endre lokale regler for en konkurranse etter at spill har startet for en slagspillrunde, med mindre endringen gjøres før noen spillere i konkurransen kan ha blitt påvirket av endringen.

En fullstendig oversikt over godkjente lokale regler (maler lokale regler) finnes i starten av Del 8.

Lokale regler som kan vedtas for konkurranser faller inn under følgende hovedkategorier:

- Definerings av banens grenser og andre områder på banen (Delene 8A–8D)

- Definerings av spesielle fritaksprosedyrer (Del 8E)
- Definerings av unormale baneforhold og integrerte gjenstander (Del 8F)
- Bruk av spesifikt utstyr (Del 8G)
- Hvem som kan gi råd til spillere (Del 8H)
- Når og hvor spillere kan trene (Del 8I)
- Prosedyrer for avbrytelse av spill (Del 8J)
- Retningslinjer for spilletempo (Del 8K)
- Scorekortansvar (Del 8L)
- Lokale regler for funksjonshemmede (Del 8M)

D. Kvalifikasjonskrav for funksjonshemmede til å bruke regel 25

I henhold til Regel 25.1 gjelder de modifiserte reglene for funksjonshemmede for alle konkurranser, og det er spillerens kategori av funksjonshemming og kvalifikasjon som avgjør om de kan bruke spesifikke modifiserte regler i regel 25.

Det er ikke nødvendigvis komiteens rolle å vurdere spillerens kvalifikasjon. Å avgjøre om en spiller er kvalifisert til å bruke spesifikke regler i regel 25 kan være enkelt, men i noen tilfeller er det mindre åpenbart. Kvalifikasjon for regel 25 er basert på hvordan spillerens funksjonshemming påvirker evnen til å spille golf, og ikke på om noen er funksjonshemmet.

Komiteen kan be om dokumentasjon på funksjonshemming for å bekrefte at en spiller er kvalifisert til å bruke regel 25. Slik dokumentasjon kan være legeerklæring, bekreftelse fra nasjonal styrende organ, pass utstedt av en offisielt akkreditert medisinsk myndighet, eller lignende.

Alternativt kan komiteen spesifisere at kun spillere med et bestemt pass eller sertifikat er kvalifisert til å delta i en konkurranse (og de som er kvalifisert kan da bruke de modifiserte reglene som gjelder for deres kategori av funksjonshemming).

Eksempler på pass som komiteen kan kreve som dokumentasjon på funksjonshemming eller for å delta i spesifikke konkurranser er EDGA WR4GD Player Pass og EDGA Access Pass. Disse passene administreres og utstedes av EDGA Eligibility Team, og søknadsprosessen for golfere er gratis. Mer informasjon finnes på: www.edgagolf.com/online/pass/pass_info.php

E. Definerings av treningsområder

Mange baner har spesifikke treningsområder, som driving range og treningsgreener for putting, bunker- og chipping. Spillere har lov til å trene på disse områdene, enten de er innenfor eller utenfor banens grenser. Det anbefales at treningsområder som ligger på banen spesifiseres i lokale regler for å klargjøre om spillerne kan trene der før og etter runden. Komiteen kan også definere grensene for disse områdene for å begrense hvor spillerne kan trene.

Komiteen kan også endre tillatelsene for når og hvor trening er tillatt, for eksempel:

- En lokal regel kan tillate trening på begrensede og definerte deler av banen, for eksempel der det ikke finnes permanent treningsområde. Men der dette gjelder, anbefales det at spillerne ikke får trene på greener eller fra bunkere på banen.

- En lokal regel kan tillate trening på banen generelt, for eksempel hvis konkurransen starter sent på dagen og komiteen ikke vil begrense spillerne fra å spille banen tidligere på dagen, eller hvis det har vært avbrudd i spillet og det er mer effektivt å la spillerne slå noen slag på banen i stedet for å ta dem tilbake til treningsområdet.

Regel 5.2 dekker når trening er tillatt eller forbudt før eller mellom runder i en konkurranse, men komiteen kan vedta en lokal regel for å endre disse bestemmelsene (se Mal lokal regel I-1).

Regel 5.5 gir komiteen mulighet til å vedta en lokal regel som forbyr trening på eller rundt greenen på hullet som nettopp er fullført (se Mal lokal regel I-2).

F. Utslagsområder og hullplasseringer

(1) Valg av utslagsområder

Ved valg av utslagsområder for en konkurranse bør komiteen balansere banens vanskelighetsgrad med spillernes ferdigheter. For eksempel vil det ikke være hensiktsmessig og kan påvirke spilletempo negativt å velge et utslagssted som krever et slag som de fleste spillere bare klarer med sitt aller beste slag.

Komiteen kan velge å bruke andre utslagssteder for konkurranser enn for daglig spill. Hvis dette gjøres, bør komiteen konsultere reglene eller anbefalingene i World Handicap System™ eller annen veiledning fra NGF for å avgjøre hvordan endringen påvirker banens Course Rating™. Ellers kan det hende at scorerer ikke er handicaptellende.

Utslagsområdene kan endres mellom runder, også når flere runder spilles på samme dag.

Det er god praksis å plassere et lite merke, som en malingsprikk, ved siden av eller under utslagsmerkene for å sikre at de kan returneres til sin opprinnelige plassering hvis de flyttes. Ved flere runder kan et ulikt antall prikker brukes for hver runde.

Hvis konkurransen spilles på en bane uten hullskilt, eller der komiteen har bestemt å spille banen i en annen rekkefølge, bør det settes opp skilt for å identifisere hullene tydelig.

(2) Valg av hullplasseringer

Nye hull skal ideelt sett lages på dagen konkurransen starter og ellers når komiteen finner det nødvendig, forutsatt at alle spillerne i en runde spiller med hullene plassert på samme sted.

Men når én runde skal spilles over flere dager (for eksempel når spillerne kan velge hvilken dag de vil spille), kan komiteen informere spillerne i konkurransevilkårene om at hullene og utslagsområdene vil være plassert forskjellig på hver dag av konkurransen. Men på én dag må alle spille med hull og utslagsområder på samme sted.

Hullplasseringene på greenen kan ha stor innvirkning på scoring og tempo under konkurranser. Mange faktorer spiller inn ved valg av hullplassering, med vekt på følgende punkter:

- Ved valg av plassering bør spillernes ferdigheter vurderes, slik at plasseringen ikke er så vanskelig at det forsinker spillet betydelig, eller så lett at det ikke utfordrer de beste spillerne.
- Hastigheten på greenene er en viktig faktor ved valg av hullplassering. En plassering som fungerer på en treg green kan være for vanskelig når greenen er rask.

- Komiteen skal unngå å plassere hull på en skråning der ballen ikke vil komme til ro. Når greenens konturer tillater det, skal hullene plasseres der det er et område på 60–90 cm rundt hullet som er relativt flatt, slik at putter med riktig hastighet stopper rundt hullet.

Andre hensyn inkluderer:

- Å plassere hullene slik at det er nok greenflate mellom hullet og fronten/sidene av greenen til å ta imot innspill på det aktuelle hullet. For eksempel skal man unngå å plassere hullet rett bak en bunker når de fleste må slå et langt innspill.
- Å balansere hullplasseringene for hele banen med hensyn til venstre, høyre, midten, foran og bak.

G. Trekning, grupper og starttider

(1) Trekning

I en matchspillkonkurranse brukes trekningen til å fastsette den overordnede rekkefølgen på matcher og hvilke spillere som skal utgjøre hver førsterunde-match. Trekningen kan gjøres på flere måter, inkludert:

- Tilfeldig – Spillere trekkes tilfeldig og plasseres i trekningen etter hvert som de velges.
- Kvalifiseringsscore – Spillere kan spille én eller flere kvalifiseringsrunder, og plasseres deretter i trekningen basert på sine scorere.
- Handicap – Spillere kan plasseres i trekningen etter handicap, slik at spilleren med lavest handicap møter den med høyest i første runde, nest lavest mot nest høyest, osv.
- Seeding – Enkelte spillere, som regjerende mester, kan seedes til spesifikke plasser, mens andre plasseres tilfeldig eller etter kvalifiseringsscore.

Ved bruk av kvalifiseringsscore skal trekningen organiseres slik at de to høyest seedede spillerne er på motsatt side av trekningen, og så videre.

For å avgjøre plasseringer i trekningen kan like resultater i kvalifiseringsrunder (bortsett fra siste kvalifiseringsplass) avgjøres ved:

- Rekkefølgen på innleverte scorere (første innleverte score får laveste tilgjengelige nummer, osv.)
- Omspill på scorekort
- Tilfeldig trekning blant spillere med lik score

Ved likt resultat om siste plass i trekningen kan komiteen velge omspill eller legge til en ekstra runde for å redusere antall spillere til et jevnt antall. Dette skal spesifiseres i konkurransevilkårene.

I noen konkurranser kan komiteen velge å seede regjerende mester, typisk som første eller andre seedet. Komiteen bør også avgjøre om mesteren får delta i kvalifiseringen – i så fall mister de seedingen.

Flere trekninger (flighter/divisjoner):

Noen ganger kan komiteen velge å dele konkurransen i flere trekninger (flighter/divisjoner), for eksempel for å la spillere med lignende ferdigheter konkurrere mot hverandre eller for å ha flere

vinnere. Trekningene kan bestemmes etter handicap, slagspillkvalifisering eller annen metode. Komiteen skal angi hvordan trekningene settes opp i konkurransevilkårene.

I matchspill skal trekningene ha størrelse som gjør at alle spillerne får spille like mange matcher i utslagsformat, for eksempel 8, 16, 32, 64 eller 128 spillere. Hvis det ikke er nok spillere til å fylle trekningen, gis walk-over til andre runde etter behov.

(2) Starttider og grupper

Komiteen kan fastsette starttider og grupper, eller la spillerne gjøre det selv. Når spillerne får velge starttid, har dette samme status som om komiteen hadde satt den.

Det er mange hensyn ved fastsettelse av antall spillere i en gruppe og intervallene mellom gruppene. Tempoet i spillet og tilgjengelig tid er viktige faktorer. To-baller spiller raskere enn tre- eller fire-baller. Startintervaller kan være kortere for mindre grupper. Ved start på flere hull (for eksempel hull 1 og 10) må komiteen sikre at spillere ikke må vente unødig lenge ved runding.

Ved matchspill over lengre tid og spillerne kan avtale når de skal spille, skal komiteen sette frist for når hver match må være ferdigspilt, og angi hvordan resultatet avgjøres hvis spillerne ikke fullfører innen fristen (for eksempel diskvalifikasjon eller at en bestemt spiller går videre). Komiteen kan også tillate utsettelse av frist ved gode grunner.

(3) Markører

I slagspill må en spiller eller side alltid ha noen andre enn seg selv eller en partner til å føre scorekortet. Komiteen kan angi eller begrense hvem som kan være markør, for eksempel at markøren må være en spiller i samme konkurranse og gruppe, eller ha handicap.

I format med to eller flere partnere på samme side (for eksempel Foursome eller Four-Ball) kan de ikke være markør for sin egen side. Hvis det ikke er jevnt antall sider, må komiteen finne en markør for en side som spiller alene, eller ha en gruppe med tre sider.

(4) Startområder

Komiteen kan definere et spesifikt område ved eller nær første utslag der spillerne må være til stede og klare til å spille ved starttid (se egel 5.3a). Dette kan defineres med malte linjer, tau eller på annen måte.

H. Retningslinjer for spilletempo

Komiteen kan fastsette egne retningslinjer for spilletempo som lokal regel (se regel 5.6b). Slike retningslinjer kan inneholde:

- Maksimal tid for å fullføre en runde, et hull, en serie hull eller et slag.
- Definisjon av når første gruppe er ute av posisjon og når andre grupper er ute av posisjon i forhold til gruppen foran.
- Når og hvordan en gruppe eller enkeltspillere kan bli tatt tid på.
- Om og når spillere skal varsles om tidtaking eller dårlig tid.
- Straffestruktur ved brudd på policyen.

Komiteen har ansvar for å sikre at konkurransen spilles med passende tempo. Hva som er passende tempo kan variere etter bane, antall deltakere og gruppestørrelse. Komiteen bør vedta lokal regel om spilletempo, med maksimal tid for runde eller deler av runde, og angi straffer ved brudd.

Andre tiltak for å forbedre spilletempo inkluderer:

- Redusere gruppestørrelser, øke startintervaller, innføre "starter's gaps" og bruke call-up-prosedyre ved forsinkelser på lange par 3, drivbare par 4 eller nåbare par 5.
- Vurdere endringer i banens oppsett, som bredere fairways, mindre rough eller lavere greenhastighet. Ved slike endringer bør komiteen konsultere World Handicap System™ eller veiledning fra NGF for å vurdere innvirkning på Course Rating™.

I. Spilleroppførsel

Komiteen kan fastsette egne standarder for spilleroppførsel i regler for spilleroppførsel som lokal regel (se regel 1.2b). Formålet er å angi forventet oppførsel og straffer ved brudd. Golfreglene avgjør hvilke handlinger en spiller kan og ikke kan gjøre, og komiteen kan ikke endre disse gjennom regler for spilleroppførsel.

Hvis det ikke er etablert regler for spilleroppførsel, kan komiteen bare straffe spillere for alvorlige brudd etter regel 1.2a, hvor eneste straff er diskvalifikasjon.

(1) Etablering av regler for spilleroppførsel

Ved etablering skal komiteen vurdere:

- Ulike kulturer blant spillerne.
- Straffestruktur ved brudd.
- Hvem som har myndighet til å avgjøre straffer og sanksjoner.
- Om det skal være klageadgang.

(2) Tillatt og ikke tillatt bruk av regler for spilleroppførsel

Tillatt:

- Spesifikke detaljer om uakseptabel oppførsel, for eksempel:
 - Ikke rake bunkere eller reparere nedslagsmerker.
 - Uakseptabelt språk.
 - Mishandlig av køller eller bane.
 - Manglende hensyn til andre spillere, dommere eller tilskuere.
 - Forbud mot å gå inn i spilleforbudsområder.
 - Begrensninger på bruk av sosiale medier.
 - Detaljer om akseptabel bekledning.

Ikke tillatt:

- Endre eksisterende straffer i golfreglene.
- Innføre nye straffer for handlinger som ikke gjelder oppførsel.
- Gi slagstraff for upassende oppførsel før eller mellom runder (men kan nekte deltakelse).
- Straffe en spiller for brudd på tilskuerkodeks av spillerens familie eller støttespillere.

(3) Fastsettelse av straffer ved brudd

Komiteen skal vurdere:

- Om det skal være advarsel før straff.
- Om sanksjoner skal være disiplinære eller innebære straffeslag.

- Om straffen skal eskalere ved gjentatte brudd.
- Om straff automatisk skal gis eller være opp til komiteens skjønn.
- Om brudd skal videreføres til senere runder.
- Om ulike straffer skal gjelde for ulike brudd.
- Om kodeksen skal gjelde for caddier.

(4) Eksempel på straffestruktur

Modell 1:

- Første brudd – advarsel eller komiteens sanksjon.
- Andre brudd – ett straffeslag.
- Tredje brudd – generell straff.
- Fjerde brudd eller alvorlig brudd – diskvalifikasjon.

Modell 2:

- Første brudd – ett straffeslag.
- Andre brudd – generell straff.
- Tredje brudd eller alvorlig brudd – diskvalifikasjon.

Straff mellom to hull gjelder neste hull.

(5) "Spirit of the Game" og alvorlig brudd

I henhold til **regel 1.2a** kan komiteen diskvalifisere en spiller for alvorlig brudd på golfens ånd dersom spilleren opptrer i strid med "spirit of the game". Dette gjelder uavhengig av om det finnes regler for spilleroppførsel for konkurransen eller ikke.

Når komiteen skal avgjøre om en spiller er skyldig i alvorlig brudd, skal den vurdere om spillerens oppførsel er så langt fra det forventede normen i golf at den mest alvorlige sanksjonen – å fjerne spilleren fra konkurransen – er berettiget.

Eksempler på handlinger som kan føre til diskvalifikasjon etter regel 1.2a finnes i presisering 1.2a/1.

J. Informasjon til spillere og dommere

(1) Lokale regler

Komiteen skal sørge for at alle lokale regler er tilgjengelige for spillerne, enten som et eget utdelt ark på første utslag, på scorekortet, oppslagstavle eller via digitale metoder. Mange organisasjoner som arrangerer flere konkurranser lager et dokument med alle lokale regler de vanligvis bruker – dette kalles ofte et "Hard Card" eller «regelkort».

Hvis spillerne må bruke baller på listen over godkjente baller (se Mal lokal regel G-3), eller køller på listen over godkjente driverhoder (se Mal lokal regel G-1), eller som oppfyller krav til spor og slagmerker (se Mal lokal regel G-2), skal komiteen gjøre disse listene tilgjengelige for spillerne eller gi tilgang til relevante nettbaserte databaser.

(2) Gruppe- og trekningstabeller

Tabeller som viser grupperinger for runden og starttidene skal produseres og legges ut der spillerne kan sjekke dem. Selv om spillerne ofte får starttid og grupper elektronisk eller kan sjekke dem på nettsiden, bør de også være tilgjengelige på banen slik at spillerne kan dobbeltsjekke starttidene.

(3) Hullplasseringskart

Komiteen kan ønske å gi spillerne et ark som viser plasseringen av hullene på greenene. Dette kan være sirkler med avstand fra fronten av greenen og nærmeste side, et papir med bare tall, eller mer detaljerte tegninger av greenen og omgivelsene med plasseringen angitt.

(4) Scorekort inkludert fordeling av handicapslag

Komiteen er ansvarlig for å publisere på scorekortet eller et synlig sted (for eksempel ved første utslag) rekkefølgen på hullene der handicapslag skal gis eller fås. Denne fordelingen brukes i handicapmatcher og i noen former for nettoslagspill som Four-Ball, Stableford, Maksimum Score (når maksimum score er knyttet til spillerens nettscore) og Par/Bogey-konkurranser. For veiledning om hvordan man bestemmer rekkefølgen på handicapslag, se reglene eller anbefalingene i World Handicap System™ eller annen veiledning fra NGF.

Matchspill:

I en handicapmatch skal komiteen klargjøre følgende i konkurransevilkårene:

- Om handicapfordeling skal brukes og hva den skal være.
- Hvilken handicapfordeling som skal brukes for å identifisere rekkefølgen på hullene hvor spillerne skal gi eller få handicapslag.

Hvis komiteen har godkjent at en match skal starte på et annet hull enn hull 1, kan komiteen endre handicapfordelingstabellen for slike matcher.

Slagspill:

I en nettscore-konkurranse skal komiteen fastsette handicapfordeling i henhold til reglene eller anbefalingene i World Handicap System™ eller annen veiledning fra NGF.

(5) Retningslinjer for spilletempo og regler for spilleroppførsel

Kopier av retningslinjene for spilletempo og regler for spilleroppførsel bør være tilgjengelige for spillerne før konkurransen starter. Når spillerne ikke er kjent med disse retningslinjene, kan komiteen forklare dem på forhånd. Dommere og andre som skal håndheve retningslinjene bør trenes og få

nødvendig materiell, som tidsskjemaer eller manus med spesifikk språkbruk for å informere spillerne om advarsler eller mulige brudd.

(6) Evakueringsplan

Hver komité skal vurdere hvordan spillere skal evakueres ved kraftig uvær eller annen nødsituasjon. Hvis det anses nødvendig, kan en evakueringsplan utarbeides og deles med spillerne.

(7) Veiledning og forklaring av beste praksis for å forhindre "backstopping"

"Backstopping" er et vanlig begrep for følgende situasjon i slagspill:

En spiller, uten avtale med noen annen spiller, lar ballen ligge nær hullet på greenen slik at en annen spiller som skal spille fra utenfor greenen kan dra fordel hvis deres ball treffer ballen som ligger stille.

Siden det ikke er avtalt å la ballen ligge for å hjelpe noen spiller, er det ikke brudd på reglene (se regel 15.3a).

Men R&A og USGA mener at "backstopping" ikke tar hensyn til alle andre spillere i konkurransen og kan gi spilleren med "backstop" en fordel overfor andre.

Derfor kan komiteen gi følgende veiledning og forklaring på beste praksis for å forhindre backstopping:

- I slagspill involverer konkurransen alle spillere, og siden hver spiller ikke kan være til stede for å beskytte egne interesser, er det viktig at alle beskytter feltet.
- Derfor, hvis det er rimelig mulighet for at en spillers ball nær hullet kan hjelpe en annen spiller som skal spille fra utenfor greenen, bør begge spillerne sørge for at ballen nær hullet blir markert og løftet før den andre spilleren slår.
- Hvis alle følger denne beste praksis, sikres interessene til alle i konkurransen.

6. Under konkurransen

Når konkurransen har startet, er komiteen ansvarlig for å sikre at spillerne har den informasjonen de trenger for å spille etter reglene og for å hjelpe dem med å anvende reglene.

A. Start

Før runden starter, skal spillerne få all informasjon de trenger for å kunne spille banen etter reglene.

I slagspill skal hver spiller få utdelt et scorekort, og i nettokonkurranser som Stableford, Maksimum Score eller Four-Ball, skal dette inkludere handicapfordelingen slik komiteen har bestemt.

Når komiteen har utarbeidet tilleggsk dokumenter, skal disse gjøres tilgjengelige for spillerne før runden, og helst før spillerne ankommer første utslag, slik at de har rimelig tid til å lese dem. Dette kan inkludere:

- Lokale regler
- Retningslinjer for spilletempo
- Regler for spilleroppførsel
- Evakueringsplan

Avhengig av tilgjengelige ressurser kan komiteen velge å gjøre dokumentene tilgjengelige på ett sted for spillerne, for eksempel på oppslagstavle eller via digitale kommunikasjonsmetoder. Alternativt kan de deles ut til spillerne før de starter runden.

Når ressursene tillater det, bør komiteen ha en starter ved startutslag(ene) for å sikre at spillerne har all nødvendig informasjon og at de starter til rett tid.

Når gruppen skal starte, bør starteren starte første spiller til oppsatt tid. Hvis dette ikke er mulig på grunn av forsinkelser (for eksempel ved leting etter ball for gruppen foran), bør faktisk starttid noteres slik at komiteen kan bruke denne informasjonen ved håndheving av spilletempo.

Komiteen skal ha en konsekvent metode for å håndtere situasjoner der spillere kommer for sent til første tee. Dette kan inkludere at komiteens medlemmer eller andre forsøker å finne de manglende spillerne, eller at det telles ned foran de andre spillerne slik at det er tydelig for alle når en spiller er for sen. Det er god praksis å ha en klokke stilt til offisiell tid nær utslagsstedet, og at alle dommere stiller klokkene sine likt.

B. Banen

(1) Banens vedlikehold under runden

Det er ønskelig at all vedlikehold på banen er ferdig før første gruppe når hvert hull, slik at alle spillerne spiller banen under samme forhold, men dette er ikke alltid mulig. Dersom vedlikehold som klipping av greener, fairways eller rough, eller raking av bunkere skjer under runden, gjelder resultatene som spilt.

Komiteen skal forsøke å merke alle områder som skal merkes som "grunn under reparasjon" før konkurransen starter, men noen områder oppdages først etter at spillet har begynt. Vær, kjøretøy, spillere eller tilskuere kan også forårsake ytterligere skade under spillet. I slike tilfeller kan komiteen

bestemme å merke områdene som "grunn under reparasjon", uavhengig av om en spiller allerede har spilt fra området.

(2) Fastsetting av hullplasseringer og utslagsområder

I slagspill skal alle spillerne spille banen med utslagsmerker og hull plassert på samme sted. Komiteen skal unngå å flytte utslagsmerker eller hull etter at grupper har spilt et hull, men det kan oppstå situasjoner hvor dette ikke kan unngås eller hvor de flyttes ved en feil.

a. Utslagsområdet blir ubrukelig etter start av runden

Hvis et utslagssted blir dekket av midlertidig vann eller av annen grunn ikke kan brukes etter at runden har startet, kan komiteen avbryte spillet eller flytte utslagsområdet, dersom dette kan gjøres uten å gi noen spiller betydelig fordel eller ulempe.

b. Utslagsmerker eller hull flyttet

Hvis utslagsmerker eller hull flyttes av banepersonell, spiller eller andre, skal komiteen vurdere om noen spillere har fått betydelig fordel eller ulempe. Hvis så, skal runden vanligvis annulleres. Hvis banen ikke er vesentlig endret og ingen har fått betydelig fordel eller ulempe, kan komiteen la runden stå.

c. Flytting av hull på grunn av alvorlig plassering

I slagspill, hvis det under runden blir klart at et hull er plassert slik at ballen ikke stopper nær hullet på grunn av skråning, og dette har ført til at flere spillere har brukt unormalt mange putter, har komiteen flere alternativer:

- La spillet fortsette med hullplasseringen uendret, siden forholdene er like for alle.
- Beholde hullplasseringen, men forbedre situasjonen, for eksempel ved å vanne greenen mellom gruppene.
- Annullere runden og la alle starte på nytt med hullet flyttet.
- Avbryte spillet, flytte hullet og la spillerne som har spilt hullet komme tilbake etter runden for å spille hullet på nytt. Scoren for hullet blir da den oppnådde etter flytting.
- La alle se bort fra scoren på det aktuelle hullet og spille et ekstra hull for å erstatte scoren.

De to siste alternativene skal bare brukes i ekstreme tilfeller, da de endrer runden for noen eller alle spillere.

I matchspill kan komiteen flytte hullet mellom matcher.

d. Flytting av hull etter at ball allerede ligger nær hullet på greenen

Hvis en ball ligger på greenen når hullet er skadet, skal komiteen forsøke å reparere hullet slik at det oppfyller definisjonen av "hull". Hvis dette ikke er mulig, kan spillerne fullføre hullet i skadet tilstand. Komiteen kan deretter vurdere om hullet må flyttes før neste gruppe spiller, for eksempel hvis skaden sannsynligvis vil forverres. Hvis det må flyttes, skal det flyttes til en nærliggende, tilsvarende plassering, og helst så kort avstand som mulig fra den opprinnelige plasseringen.

Det er ikke ønskelig å flytte hullet før alle i gruppen har fullført hullet. Men komiteen kan flytte hullet til en nærliggende plassering hvis det ikke kan repareres tilstrekkelig for at gruppen skal fullføre hullet, og flytting er nødvendig for å sikre korrekt spill. Hvis dette gjøres før gruppen har fullført hullet, skal komiteen kreve at spillere med ball på greenen flytter ballen til en tilsvarende posisjon som det forrige slaget ga. For ball utenfor greenen skal den spilles der den ligger.

C. Regelhjelp til spillere

Komiteen kan utnevne dommere for å bistå med administrasjon av konkurransen. En dommer er en offisiell person utnevnt av komiteen for å avgjøre faktaspørsmål og anvende reglene.

(1) Dommerens og komiteens oppgaver og myndighet

Som beskrevet i definisjonen av "dommer", avhenger dommerens oppgaver og myndighet i matchspill av deres tildelte rolle, mens dommeren i slagspill er ansvarlig for å handle ved alle regelbrudd de ser eller får vite om.

Uansett om en dommer er tildelt én match, kan de ikke handle på en forespørsel om en avgjørelse hvis fakta var kjent for motstanderen og ingen forespørsel ble gjort i tide. Se presisering Komité/1 for begrensninger som kan legges på enkelte dommere eller komitémedlemmer.

(2) Dommer gir spiller tillatelse til å bryte en regel

Hvis en dommer feilaktig gir en spiller tillatelse til å bryte en regel, får ikke spilleren straff. Se likevel regel 20.2d og Del 6C(9) eller 6C(10) for situasjoner der feilen kan rettes.

(3) Dommer advarer spiller om forestående regelbrudd

Selv om en dommer ikke er forpliktet til å advare en spiller som er i ferd med å bryte en regel, anbefales det sterkt at dommeren gjør dette i slagspill når mulig, og i matchspill når dommeren er tildelt én match for hele runden. En dommer som handler i tråd med denne anbefalingen ved å gi informasjon om reglene for å forhindre regelbrudd, handler rettfærdig, da de vil forsøke å gjøre dette likt for alle spillere.

Men i matchspill der dommeren ikke er tildelt én match for hele runden, har de ikke myndighet til å gripe inn. Dommeren skal ikke advare spilleren med mindre de blir spurt, og hvis spilleren bryter regelen, skal dommeren ikke ilegge straff uten at motstanderen ber om en avgjørelse.

(4) Uenighet med dommerens avgjørelse

Hvis en spiller er uenig med dommerens avgjørelse i matchspill eller slagspill, har spilleren vanligvis ikke rett til en ny vurdering, enten fra en annen dommer eller komiteen (se regel 20.2a), men dommeren kan velge å innhente en ny vurdering.

Komiteen kan vedta en policy om alltid å tillate alle spillere en ny vurdering hvis de er uenige med dommerens avgjørelse.

(5) Spiller ansvarlig for å gi korrekt informasjon til dommer

En dommer vil ofte være avhengig av spillerens hjelp for å fastslå fakta før en avgjørelse tas. I slike situasjoner må spilleren gjøre sitt beste for å gi korrekt informasjon slik at dommeren kan fatte en avgjørelse.

Hvis avgjørelsen viser seg å være feil når ytterligere informasjon kommer frem (for eksempel ved video), skal komiteen avgjøre om spilleren gjorde sitt beste for å gi korrekt informasjon.

Hvis spilleren ikke gjorde sitt beste (for eksempel ved å gi villedende informasjon eller holde tilbake informasjon med vilje) og dette førte til at dommeren ba spilleren spille fra feil sted, skal komiteen rette avgjørelsen slik at spilleren har brutt regel 14.7 på det aktuelle hullet. Det samme gjelder hvis dommeren ikke straffer spilleren når straff skulle vært gitt (for eksempel ved forbedring av forholdene

som påvirker slaget). Komiteen skal også vurdere om spilleren skal diskvalifiseres for alvorlig brudd på regel 1.2a.

Hvis spilleren gjorde sitt beste for å gi korrekt informasjon, og dommeren fattet avgjørelsen helt eller delvis basert på denne informasjonen, skal ikke spilleren straffes i ettertid for å ha spilt fra feil sted. Men spilleren kan likevel straffes i ettertid hvis handlingene før samtalen med dommeren var et regelbrudd.

Eksempel: En spiller ser at ballen i roughen flytter seg før slaget og tror ikke de var årsaken. De snakker med dommeren og sier at de ikke tror de rørte gresset nær ballen før den flyttet seg. Dommeren avgjør at ballen skal spilles der den ligger uten straff. Senere viser video at spilleren faktisk rørte gresset og fikk ballen til å flytte seg. Spilleren skulle fått ett straffeslag og ballen skulle vært plassert tilbake. Komiteen skal i dette tilfellet legge til ett straffeslag på hullet, men fordi spilleren gjorde sitt beste for å hjelpe dommeren, får de ikke straff for å ha spilt fra feil sted.

Et lignende eksempel er når en spiller forbedrer forholdene som påvirker slaget ved å trække på og presse ned sand på linjen for slaget. En dommer med ufullstendig oversikt spør spilleren, som sier de tror de trakk over linjen. Dommeren avgjør at det ikke er straff. Senere oppdages det at spilleren faktisk trakk på linjen og presset ned sand. Selv om spilleren gjorde sitt beste for å gi korrekt informasjon, hadde handlingen allerede skjedd, så komiteen skal rette avgjørelsen og gi generell straff på hullet.

(6) Hvordan avgjøre faktaspørsmål

Å avgjøre faktaspørsmål er blant de vanskeligste oppgavene for en dommer eller komiteen.

I alle situasjoner med faktaspørsmål skal avgjørelsen tas basert på alle relevante omstendigheter og informasjon tilgjengelig på tidspunktet. Når komiteen ikke kan avgjøre fakta til sin tilfredshet, skal situasjonen behandles på en rimelig, rettferdig og konsistent måte i tråd med hvordan lignende situasjoner behandles etter reglene.

Spillernes vitnemål er viktig og skal vurderes nøye. Det finnes ingen fast prosess for å vurdere vitnemål eller tildele vekt til slike vitnemål, og hver situasjon må vurderes individuelt. Riktig handling avhenger av omstendighetene og skal overlates til dommerens eller komiteens skjønn. Hvis det er en situasjon der det står mellom to spillere og bevisene ikke favoriserer noen, skal tvilen komme spilleren som slo slaget eller hvis score det gjelder til gode.

Vitnemål fra personer som ikke deltar i konkurransen, inkludert tilskuere, skal vurderes. Det er også riktig å bruke TV-opptak og lignende for å avgjøre tvil, men "med det blotte øyet"-standarden skal brukes ved slik bevisføring (se regel 20.2c).

Når en spiller har måttet anslå et punkt, linje, grense, område eller plassering etter reglene, skal komiteen avgjøre om spilleren brukte rimelig skjønn. Hvis ja, aksepteres avgjørelsen selv om det senere viser seg å være feil (se regel 1.3b(2)).

Det er viktig at faktaspørsmål avgjøres så snart som mulig, derfor kan dommeren være begrenset til å vurdere bevisene som er tilgjengelige på tidspunktet. Men enhver slik avgjørelse kan vurderes på nytt av dommeren eller komiteen hvis ytterligere bevis blir tilgjengelig etter den første avgjørelsen.

Hvis en dommer har fattet en avgjørelse, har spilleren rett til å fortsette på grunnlag av den avgjørelsen, enten det gjelder tolkning av reglene eller avgjørelse av faktaspørsmål. Hvis avgjørelsen viser seg å være feil, kan komiteen ha myndighet til å rette den (se regel 20.2d og Del 6C(9) eller

6C(10)). Men i alle tilfeller, både i matchspill og slagspill, er dommeren eller komiteen begrenset i sin mulighet til å rette avgjørelsen av veiledningen i regel 20.2d.

(7) Når den faktiske stillingen i matchen ikke kan fastslås

Hvis to spillere fullfører sin match, men ikke er enige om resultatet, skal de henvende seg til komiteen.

Komiteen skal samle all tilgjengelig informasjon og forsøke å fastslå den faktiske stillingen i matchen. Hvis komiteen ikke kan fastslå den faktiske stillingen, skal situasjonen løses på den mest rettfærdige måten, som kan innebære at matchen spilles på nytt hvis mulig.

(8) Håndtering av avgjørelse når spiller handler etter regel som ikke gjelder

Når en spiller handler etter en regel som ikke gjelder for situasjonen og deretter slår et slag, er komiteen ansvarlig for å avgjøre hvilken regel som skal brukes for å gi en avgjørelse basert på spillerens handlinger.

Eksempler:

- En spiller tar fritak fra en grensegenstand etter regel 16.1b, men det finnes ingen regel som tillater fritak i den situasjonen. Komiteen skal avgjøre at regel 9.4 gjelder og ingen unntak fritar spilleren fra straff.
- En spiller vurderer ballen som uspillbar i et straffeområde, dropper etter regel 19.2b eller c og spiller fra straffeområdet. Komiteen skal avgjøre at regel 17 gjelder og at spilleren har spilt fra feil sted og får ett straffeslag.
- En spiller tror ballen ligger i midlertidig vann, men det er egentlig et straffeområde, og dropper etter regel 17.1d(2). Komiteen skal avgjøre at regel 16.1b gjelder og at spilleren har spilt fra feil sted.
- En spiller vet ikke hvor den opprinnelige ballen er, men antar uten at det er kjent eller så godt som sikkert at den er i "grunn under reparasjon" og dropper etter regel 16.1e og 16.1b. Komiteen skal avgjøre at regel 18.1 gjelder og at spilleren har satt en ball i spill med slag og lengde og spilt fra feil sted, og får slag-og-lengde-straff.

D. Håndheving av retningslinjer for spilletempo

Når det finnes en retningslinje for spilletempo for en konkurranse, er det viktig at komiteen forstår og aktivt håndhever retningslinjen for å sikre at spillerne følger den.

For mer informasjon og eksempler på retningslinjer, se Maler lokale regler Del 8K.

E. Avbrytelse og gjenopptakelse av spill

(1) Umiddelbar og normal avbrytelse av spill

Det finnes to typer avbrytelse av spill som komiteen kan beslutte, hver med ulike krav til når spillerne må stoppe spillet (se regel 5.7b):

- **Umiddelbar avbrytelse** (for eksempel ved fare): Hvis komiteen erklærer umiddelbar avbrytelse av spill, må alle spillere stoppe spillet med en gang og ikke slå flere slag før komiteen gjenopptar spillet.
- **Normal avbrytelse** (for eksempel ved mørke eller uspillbar bane): Hvis komiteen avbryter spill av normale årsaker, avhenger det av om gruppen er mellom to hull eller spiller et hull.

Komiteen skal bruke ulike signaler for umiddelbar og normal avbrytelse, og disse signalene skal kommuniseres til spillerne i lokale regler.

Se Mal lokal regel J-1 – Metoder for avbrytelse og gjenopptakelse av spill.

Når spillet er avbrutt, må komiteen vurdere om spillerne skal bli stående på banen eller returnere til klubbhuset.

Uansett type avbrytelse skal komiteen gjenoppta spillet så snart det er mulig. Spillerne fortsetter fra der de stoppet (se regel 5.7c).

(2) Vurdering av når spill skal avbrytes og gjenopptas

Å avgjøre når spill skal avbrytes og gjenopptas kan være vanskelig for komiteen. Følgende retningslinjer skal vurderes:

- **Lyn:** Komiteen skal bruke tilgjengelige midler for å avgjøre om det er fare for lyn og handle deretter. Spillere kan også stoppe spillet på eget initiativ hvis de mener det er fare for lyn (se regel 5.7a). Når komiteen mener faren er over og gjenopptar spillet, må spillerne starte igjen. Se presisering 5.7c/1 for hva som skal gjøres hvis en spiller nekter å starte fordi de fortsatt mener det er fare.
- **Sikt:** Hvis landingsområder ikke lenger er synlige for spillerne (for eksempel ved tåke eller mørke), bør spillet avbrytes. Det samme gjelder hvis spillerne ikke kan lese linjen på greenen.
- **Midlertidig vann:** Hvis hele området rundt et hull er dekket av midlertidig vann og det ikke kan fjernes, skal banen anses som uspillbar og komiteen skal avbryte spillet (slagspill). I matchspill kan komiteen avbryte spillet eller flytte hullet.
- **Vind:** Flere baller som flyttes av vinden kan være grunn til å avbryte spillet, men én eller to baller på én green er vanligvis ikke nok. På green finnes det regler for å unngå straff eller urettferdig fordel/ulempe hvis ballen blåses nærmere eller lenger fra hullet (se regel 9.3 og 13.1). Komiteen skal vurdere avbrytelse kun hvis det er flere tilfeller og spillerne har problemer med å plassere ballen tilbake.

(3) Gjenopptakelse av spill

Når spillet skal gjenopptas etter avbrytelse, fortsetter spillerne fra der de stoppet (se regel 5.7d).

Komiteen skal vurdere følgende:

- Hvis spillerne ble evakuert fra banen, om de skal få tid til oppvarming før de starter igjen.
- Hvis treningsområdene var stengt under avbrytelsen, når de skal åpnes for å gi spillerne nok tid til å forberede seg.
- Hvordan spillerne skal returnere til sine posisjoner på banen.
- Hvordan sikre at alle spillere er tilbake før spillet gjenopptas, for eksempel ved å ha komitémedlemmer til stede.

(4) Om runden skal annulleres

- **Matchspill:** En match skal ikke annulleres etter at den har startet, da begge spillerne spiller under samme forhold. Hvis spillerne stopper spillet etter avtale (som tillatt i regel 5.7a) eller komiteen mener forholdene tilsier avbrytelse, skal matchen fortsette fra der den ble avbrutt. I lagkonkurranser skal konkurransevilkårene klargjøre hvordan fullførte og ufullførte matcher skal behandles.
- **Slagspill:** Det finnes ingen fast regel for når komiteen skal annullere en runde. Runden skal kun annulleres hvis det ville være svært urettferdig å ikke gjøre det. For eksempel hvis noen få spillere starter under ekstremt dårlige forhold, og resten av dagen er uspillbar, men været blir betydelig bedre neste dag.

Når en runde annulleres, annulleres alle scorer og straffer i den runden. Dette inkluderer normalt diskvalifikasjon, men hvis en spiller er diskvalifisert for alvorlig brudd på regel 1.2 eller regler for spilleroppførsel, skal diskvalifikasjonen ikke annulleres.

(5) Spiller nekter å starte eller stopper spill på grunn av vær

Hvis en spiller nekter å starte til oppsatt tid eller stopper spillet under runden på grunn av dårlig vær, og komiteen senere annullerer runden, får spilleren ingen straff, da alle straffer i en annullert runde annulleres.

(6) Fjerning av midlertidig vann eller løse naturgjenstander fra green

Hvis midlertidig vann, sand, løv eller andre løse naturgjenstander samler seg på greenen under runden, kan komiteen gjøre det som er nødvendig for å fjerne forholdene, for eksempel ved bruk av svaber, børste eller blåser. Det er ikke nødvendig å avbryte spillet for å gjøre dette.

Komiteen kan be spillerne om hjelp til å fjerne løse naturgjenstander eller sand. En spiller bryter regel 8.1 hvis de fjerner midlertidig vann på spillelinjen uten komiteens tillatelse.

Komiteen kan vedta en policy som klargjør hvilke handlinger som er tillatt for komitémedlemmer, ansatte eller spillere for å fjerne midlertidig vann på greenen.

Se Mal lokal regel J-2: Mal lokal regel for tillatelse til å fjerne midlertidig vann på green med svaber.

(7) Match startet i uvitenhet om at banen er stengt

Hvis spillere starter en match når banen er stengt og komiteen senere oppdager dette, skal matchen spilles på nytt i sin helhet, da spill på stengt bane anses som ugyldig.

F. Scoring

(1) Matchspill

Det er vanligvis spillernes ansvar å rapportere resultatet av sin match på et sted bestemt av komiteen. Hvis en dommer er tildelt matchen, kan denne ha ansvaret for rapporteringen i stedet for spillerne.

Hvis en spiller ber om en avgjørelse under matchen som ikke er løst, skal komiteen avgjøre om forespørselen oppfyller kravene i regel 20.1b(2) og fatte sin avgjørelse. Dette kan medføre at spillerne må returnere til banen for å fortsette matchen.

Når resultatet er rapportert, regnes det som endelig, og ingen forespørsel om avgjørelse kan aksepteres med mindre den oppfyller kravene i regel 20.1b(3).

(2) Slagspill

I slagspill skal spillerne få mulighet til å løse eventuelle spørsmål som må avklares med komiteen (se regel 14.7b og 20.1c(4)), kontrollere scorekortene og rette eventuelle feil. Hvis det er en feil på scorekortet, kan en spiller be markøren eller komiteen om å gjøre eller godkjenne en endring på scorekortet (se regel 3.3b(2)) frem til det er levert.

Når scorekortet er levert, skal komiteen kontrollere at det har spillerens navn, nødvendige signaturer og korrekte hullscorer. Komiteen skal summere spillerens scorer, og i nettokonkurranser beregne handicap og bruke dette til å beregne nettoscore.

I andre former for slagspill, som Stableford eller Par/Bogey, eller i Four-Ball-konkurranser, skal komiteen fastsette det endelige resultatet for spilleren eller siden. For eksempel, i Stableford-konkurranser er komiteen ansvarlig for å bestemme antall poeng spilleren får for hvert hull og totalt for runden.

G. Cut, trekning og nye grupper

(1) Cut og opprettelse av nye grupper

For konkurranser over flere runder kan konkurransevilkårene angi at:

- Spillerne skal omgrupperes for senere runder basert på totalscore så langt.
- Feltet skal reduseres for siste runde(r) (ofte kalt "cut").

I begge tilfeller skal komiteen lage nye grupper og publisere dem. Det er vanlig at spillerne med høyest score starter først og spillerne med lavest score starter sist, men komiteen kan velge å endre denne rekkefølgen.

Komiteen kan velge hvordan spillere med lik totalscore skal omgrupperes. For eksempel kan komiteen bestemme at den første spilleren som leverer en bestemt score får senere starttid enn de som leverer samme score senere.

Hvis to utslagssteder skal brukes for senere runder (for eksempel halvparten av feltet starter på hull 1 og resten på hull 10), kan komiteen velge å arrangere gruppene slik at spillerne med høyest score

starter sist på én side (for eksempel fra hull 10) og spillerne med lavest score starter sist på den andre siden (for eksempel hull 1). Dette gjør at spillerne i midten av feltet starter først på hvert utslagssted.

Detaljer om hvordan bruk av straff etter unntaket til regel 3.3b(3) skal påvirke cut-linjen eller matchspill-trekningen etter at de er gjort, finnes på RandA.org.

(2) Håndtering av strykning og diskvalifikasjoner i matchspill

I matchspill, hvis en spiller trekker seg eller blir diskvalifisert før første match og komiteen ikke har spesifisert hvordan dette skal håndteres i konkurransevilkårene, har komiteen følgende alternativer:

- Gi spillerens neste motstander seier på walkover, eller
- Hvis spilleren trekker seg før første runde:
 - Hvis det er tid, lage en ny matchspill-trekning, eller
 - Erstatte spilleren med en reserve, eller
 - Hvis spillerne har kvalifisert gjennom slagspill, erstatte spilleren med den som nå er siste kvalifiserte.

Hvis spilleren trekker seg eller blir diskvalifisert etter første eller senere match, kan komiteen:

- Gi spillerens neste motstander seier på walkover, eller
- Kreve at alle spillere som ble slått ut av spilleren spiller om den posisjonen.

Hvis begge finalistene i en matchspillkonkurranse blir diskvalifisert, kan komiteen velge å avslutte konkurransen uten vinner, eller la de tapende semifinalistene spille om seieren.

Hvis en spiller i matchspill blir diskvalifisert, skal spilleren fortsatt ha rett til eventuelle premier de har vunnet tidligere i konkurransen, for eksempel for å ha vunnet slagspillkvalifiseringen.

(3) Håndtering av strykning og diskvalifikasjoner i slagspill

Hvis en spiller trekker seg eller blir diskvalifisert før første runde i en slagspillkonkurranse (for eksempel ved å ikke møte til start), kan komiteen erstatte spilleren med en reserve hvis en er tilgjengelig. Når spilleren har startet første runde, skal de ikke erstattes.

(4) Kvalifisering til matchspill

Når slagspillkvalifisering brukes for å bestemme trekningen til matchspill, kan komiteen velge å avgjøre like resultater tilfeldig i trekningen, ved sammenligning av scorekort (matematisk metode) eller omspill. Dette skal spesifiseres i konkurransevilkårene.

(5) Feil bruk av handicap påvirker matchspill-trekning

I en slagspillkvalifisering til matchspill, hvis komiteen beregner eller bruker handicap feil slik at trekningen blir feil, skal komiteen håndtere saken på den mest rettferdige måten. Komiteen skal vurdere å endre trekningen og annullere matcher som er påvirket av feilen.

Hvis feilen oppdages etter at andre runde av matchspill har startet, er det for sent å rette trekningen.

7. Etter konkurransen

A. Avgjørelse ved like resultater i slagspill

Etter at alle scorekortene er levert i slagspill, kan komiteen måtte avgjøre like resultater for førsteplass eller andre plasseringer. Komiteen skal gjøre dette ved å bruke metoden som er beskrevet i konkurransevilkårene (se Del 5A(6)), som skal ha vært spesifisert på forhånd.

I en slagspillkvalifisering der et fast antall spillere går videre til matchspill, eller når konkurransen er en kvalifisering til en senere konkurranse, kan det være nødvendig med omspill for å avgjøre hvilke spillere som går videre, og dette skal komiteen organisere.

(1) Diskvalifikasjon eller innrømmelse av tap i omspill i slagspill

I et slagspill-omspill mellom to spillere, hvis en av dem blir diskvalifisert eller innrømmer tap, er det ikke nødvendig for den andre spilleren å fullføre omspillshullet eller hullene for å bli erklært som vinner.

(2) Noen spillere fullfører ikke omspill i slagspill

I et slagspill-omspill mellom tre eller flere spillere, hvis ikke alle fullfører omspillshullet eller hullene, avgjør rekkefølgen på diskvalifikasjon eller tilbaketrekning resultatet av omspillet hvis nødvendig.

B. Ferdigstilling av resultater

Som beskrevet i Del 5A(7), er det viktig at komiteen klargjør i konkurransevilkårene når og hvordan konkurranseresultatet er endelig, da dette påvirker hvordan komiteen skal håndtere eventuelle regelspørsmål som oppstår etter at spillet er avsluttet, både i matchspill og slagspill (se regel 20).

Komiteen skal sørge for at den utfører sitt ansvar for å ferdigstille resultatene av en match eller slagspillkonkurranse i tråd med konkurransevilkårene. For eksempel:

- Når resultatet av en match anses som endelig når komiteen har registrert det på den offisielle oppslagstavlen, skal komiteen sørge for at dette gjøres så snart som mulig.
- Hvis det er regelspørsmål som kan påvirke resultatet av slagspillkonkurransen, skal komiteen løse disse, selv om det betyr å utsette avslutningen av konkurransen og kunngjøringen av vinnerne.

C. Utdeling av premier

Hvis konkurransen involverer amatørspillere, skal komiteen kun dele ut premier til amatører som er tillatt etter amatørreglene. Komiteen skal konsultere amatørreglene og tilhørende veiledningsnotater, som er tilgjengelige på RandA.org.

D. Regel- eller scoringsspørsmål som oppstår etter konkurransen

Når et spørsmål om reglene blir gjort kjent for komiteen etter at konkurransen er avsluttet, vil løsningen avhenge av problemets art. Hvis saken gjelder at en spiller kan ha handlet feil etter reglene, skal komiteen se til regel 20.2e for å avgjøre om diskvalifikasjon må ilegges spilleren.

Når saken skyldes en administrativ feil fra komiteen, skal feilen rettes og nye resultater publiseres. Om nødvendig skal komiteen hente tilbake eventuelle premier som feilaktig er utdelt og gi dem til de riktige spillerne.

Administrative feil inkluderer:

- Å ha tillatt ikke-kvalifiserte spillere å delta.
- Feilberegning av en spillers totalscore.
- Feilberegning av en spillers handicap.
- Feil bruk av handicap.
- Å ha utelatt en spiller fra de endelige resultatene.
- Å ha brukt feil metode for å avgjøre like resultater.

8. Maler lokale regler

Del 8 omhandler lokale regler (Model Local Rules) og denne delen av Fremgangsmåter for Komiteen er beskrevet i et eget dokument kalt Maler lokale regler.

Her finner man tekstene til hvordan en lokal regel skal skrives, ordrett som i malen, som er en forutsetning for at en lokal regel er godkjent.

En komité kan ikke lage eller innføre andre lokale regler enn de som er opplistet i Maler lokale regler, og kan ikke endre betydningen eller innholdet i en mal lokal regel utover det malen gir mulighet til.

Det ville vært som å skrive og innføre egne golfregler eller forandre på golfregler man skulle ønske var annerledes.

Maler lokale regler kan lastes ned i både Word og PDF format, [HER!](#)

9. Andre spilleformer

De mest etablerte spilleformene (matchspill, slagspill og partner- og lagspill) er beskrevet i regel 1–25. Denne delen gir en oversikt over ulike alternative spilleformer. Detaljerte modifikasjoner til regel 1–25 som kreves for disse formatene finnes på RandA.org.

Enhver situasjon som ikke er dekket av enten golfreglene eller de tilleggene som gjelder for det aktuelle formatet, skal avgjøres av komiteen ved å:

- Vurdere alle omstendigheter, og
- Behandle situasjonen på en rimelig, rettferdig og konsistent måte, i tråd med hvordan lignende situasjoner behandles etter reglene og modifiserte regler for formatet.

A. Modifisert Stableford

Modifisert Stableford er en spilleform der gode resultater gir flere poeng, mens dårlige resultater gir minuspoeng. For eksempel gis fire poeng for birdie, to poeng for par og minus ett poeng for bogey eller dårligere.

B. Greensome

Greensome er en variant av Foursome der begge partnere slår ut fra utslagsstedet, og ett av de to utslagene velges. Partneren hvis utslag ikke ble valgt, slår det neste slaget, og deretter slår spillerne annenhver gang til ballen er i hullet. For eksempel, hvis spiller A sitt utslag velges på første hull, slår spiller B det neste slaget, deretter spiller A, og så videre til ballen er i hullet. Begge spillerne slår så ut på neste hull, og prosessen gjentas.

Andre varianter av Greensome inkluderer:

- **Pinehurst Foursome:** Begge spillerne slår ut, deretter bytter de ball, slik at spiller A slår på spiller B sin ball og omvendt. Etter andreslaget velger de hvilken ball de vil fortsette med, og denne ballen spilles deretter med alternerende slag til den er i hullet.
- **Chinese eller St Andrews Greensome:** Spillerne bestemmer før runden starter hvem som skal slå andreslaget på alle oddetalls hull, og den andre spilleren slår andreslaget på alle partalls hull. Dette gjelder uansett hvilket utslag som velges på det aktuelle hullet. Deretter slår spillerne annenhver gang til ballen er i hullet.

C. Scramble

Scramble spilles med lag på to, tre eller fire personer. Alle spillerne slår ut på hvert hull, ett av utslagene velges, og alle spillerne slår sitt neste slag fra det stedet. Ett av andreslagene velges, og alle spillerne slår sitt tredje slag fra det stedet, og slik fortsetter det til ballen er i hullet.

Det finnes mange varianter av scramble-formatet, blant annet:

- **Texas Scramble:** Firepersoners lag, og det kreves vanligvis at et minimum antall utslag fra hvert lagmedlem brukes i løpet av runden. Noen former krever at en spiller spiller sin egen ball på alle par 3-hull.
- **Florida Scramble** (også kjent som Dropout Scramble, Step Aside, Stand Aside, Stand Out): Spilleren hvis slag velges, spiller ikke det neste slaget.

- **Enpersoners Scramble:** Hver spiller slår to slag, én ball velges, to slag slås fra den posisjonen, én ball velges, to slag slås fra den posisjonen, og slik fortsetter det til ballen er i hullet.

D. Beste to av fire scorer teller

Dette er en lagkonkurranse med fire personer der kun scorene fra to av lagmedlemmene teller på hvert hull.